

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/32/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä
(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan d alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1 päivänä joulukuuta 2005 annettuun neuvoston direktiiviin 2005/85/EY ⁽³⁾ olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia. Mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Yhteinen turvapaikkapolitiikka ja siihen sisältyvä yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä ovat olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta toteuttaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin unionista olosuhteiden pakosta ja oikeutetusti suojaa hakeneille henkilöille. Tässä politiikassa olisi noudatettava jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta, myös rahoituksen osalta.

(3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pitämässään erityiskokouksessa asettaa tavoitteeksi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, vahvistaen näin palauttamiskiellon periaatteen noudattamisen ja varmistaen, ettei kehtäen palauteta takaisin maahan, jossa häntä vainotaan.

(4) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulisi lyhyellä aikavälillä sisältää oikeudenmukaista ja tehokasta turvapaikkamenettelyä jäsenvaltioissa koskevat yhteiset vaatimukset ja pidemmällä aikavälillä unionin säännöt, joista muodostuu yhteinen turvapaikkamenettely unionissa.

(5) Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän ensimmäinen vaihe saavutettiin antamalla perussopimusten määräysten mukaiset säädökset, mukaan lukien direktiivi 2005/85/EY, joka oli turvapaikkamenettelyä koskeva ensimmäinen toimenpide.

(6) Marraskuun 4 päivänä 2004 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymässä Haagin ohjelmassa asetetaan tavoitteet, jotka vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella on tarkoitus saavuttaa vuosina 2005–2010. Tätä varten Haagin ohjelmassa kehoitettiin Euroopan komissiota saattamaan päätökseen ensimmäisen vaiheen säädösten arviointi ja esittämään toisen vaiheen välineitä ja toimenpiteitä koskevat ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Haagin ohjelman mukaisesti tavoite, johon on yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luomiseksi pyrittävä, on yhteisen turvapaikkamenettelyn perustaminen ja kaikkialla unionissa pätevän yhdenmukaisen aseman käyttöönotto.

(7) Eurooppa-neuvosto totesi 16 päivänä lokakuuta 2008 hyväksytyssä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa, että jäsenvaltioiden välillä oli suuria eroja suojelun myöntämisessä, ja pyysi tekemään uusia aloitteita, kuten ehdotuksen, jonka tarkoituksena on yhteiset takeet sisältävän yhdistetyn turvapaikkamenettelyn perustaminen Haagin ohjelman mukaisen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän viimeistelemiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 79.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. huhtikuuta 2011 (EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 184), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13.

- (8) Joulukuun 10 ja 11 päivänä 2009 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Tukholman ohjelman, jonka mukaan tavoitteena on edelleen perustaa vuoteen 2012 mennessä yhteinen suojelun ja solidaarisuuden alue, joka perustuu yhteiseen turvapaikkamenettelyyn ja kansainvälistä suojelua saavien yhdenmukaiseen asemaan, joka perustuu korkeatasoisiin suojeluvaatimuksiin sekä oikeudenmukaisiin ja tehokkaisiin menettelyihin. Tukholman ohjelmassa vahvistetaan, että kansainvälisen suojelun tarpeessa oleville henkilöille on turvattava pääsy oikeudellisesti varmoihin ja tehokkaisiin turvapaikkamenettelyihin. Tukholman ohjelman mukaan henkilöille olisi tarjottava samantasoinen kohtelu menettelytapojen ja aseman määrittämisen osalta riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he jättävät kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa. Tavoitteena on, että samanlaiset tapaukset käsitellään samalla tavalla ja että ne tuottavat samanlaiset lopputulokset.
- (9) Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) resursseja olisi käytettävä, jotta jäsenvaltioita, erityisesti niitä jäsenvaltioita, joiden turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita ennen kaikkea niiden sijainnin tai väestötilanteen vuoksi, voidaan asianmukaisesti tukea niiden pannessa täytäntöön yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisessa vaiheessa asetettuja vaatimuksia.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi pannessaan tämän direktiivin täytäntöön otettava huomioon EASOn kehittämät asiaankuuluvat ohjeet.
- (11) Jotta voitaisiin varmistaa, että vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toisijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13 päivänä joulukuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/95/EU ⁽¹⁾ tarkoitettujen hakijoiden tarve kansainväliseen suojeluun arvioidaan kattavasti ja tehokkaasti, kansainvälisen suojelun myöntämis- ja poistamismenettelyjä koskevan unionin säännösten olisi perustuttava yhdistetyn menettelyn käsitteeseen.
- (12) Tämän direktiivin päätarkoituksena on kehittää edelleen vaatimuksia kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten yhteisen turvapaikkamenettelyn luomiseksi unioniin.
- (13) Kansainvälisen suojelun myöntämistä ja poistamista koskevilla menettelyillä sovellettavien sääntöjen keskinäisen lähentämisen pitäisi osaltaan rajoittaa kansainvälistä suojelua hakevien edelleen liikkumista jäsenvaltioiden välillä, jos tällainen liikkuminen johtuu lainsäädännöllisistä eroavuuksista, ja luoda yhtäläiset edellytykset direktiivin 2011/95/EU soveltamiselle jäsenvaltioissa.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä jäsenvaltiosta kansainvälistä suojelua pyytävälle kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, kun pyynnön katsotaan perustuvan siihen, että asianomainen henkilö tarvitsee direktiivin 2011/95/EU mukaisesti kansainvälistä suojelua.
- (15) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat sellaisten kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset sitoumukset, joiden osapuolia ne ovat.
- (16) On tärkeää, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan tosiseikkojen perusteella ja että ensimmäisen päätöksen tekevät viranomaiset, joiden henkilöstöllä on asianmukaiset tiedot tai tarpeellinen koulutus kansainvälisen suojelun alalla.
- (17) Jotta voitaisiin varmistaa, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset käsitellään ja niitä koskevat päätökset tehdään objektiivisesti ja puolueettomasti, tämän direktiivin mukaisten menettelyjen puitteissa toimivien ammatihenkilöiden on suoritettava tehtävänsä sovellettavat deontologiset periaatteet asianmukaisesti huomioon ottaen.
- (18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.
- (19) Menettelyn kokonaiskeston lyhentämiseksi tietyissä tapauksissa jäsenvaltioilla olisi oltava kansallisten tarpeiden mukainen mahdollisuus joustaa ja asettaa tietyn hakemuksen tutkinta etusijalle tarkastelemalla sitä ennen muita, aikaisemmin tehtyjä hakemuksia, menettelyyn yleensä sovellettavista aikarajoista, periaatteista ja takeista poikkeamatta.
- (20) Tarkasti määritellyissä olosuhteissa, joissa hakemus on todennäköisesti perusteeton tai joihin liittyy kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevia vakavia huolenaiheita, jäsenvaltioiden olisi voitava nopeuttaa tutkintamenettelyä erityisesti soveltamalla tiettyihin menettelyn vaiheisiin lyhyempiä mutta kohtuullisia aikarajoja, tämän kuitenkin rajoittamatta hakemuksen asianmukaista ja perusteellista tutkintaa ja tämän direktiivin mukaisten perusperiaatteiden ja takeiden tehokasta saatavuutta hakijan kannalta.

⁽¹⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9.

- (21) Jos hakija voi esittää hyväksyttäviä syitä, asiakirjojen puuttumisen maahantulon yhteydessä tai väärennetyjen asiakirjojen käyttämisen ei itsessään olisi automaattisesti johdettava rajamenettelyn tai nopeutetun menettelyn käyttöön.
- (22) Niin ikään on sekä jäsenvaltioiden että hakijoiden edun mukaista varmistaa, että kansainvälisen suojelun tarpeet tunnustetaan asianmukaisesti jo ensimmäisessä käsittelyssä. Tämän vuoksi hakijoille olisi annettava ensimmäisessä käsittelyssä maksutta oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja, ottaen huomioon heidän henkilökohtainen tilanteensa. Näiden tietojen avulla hakijoiden pitäisi muun muassa pystyä paremmin ymmärtämään menettelyä, mikä auttaa heitä noudattamaan sovellettavia velvoitteita. Olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltiot antamaan kyseiset tiedot ainoastaan pätevien lakimiesten palveluina. Jäsenvaltioilla olisi tämän vuoksi oltava mahdollisuus antaa kyseiset tiedot kaikkein tarkoituksenmukaisimmalla tavalla, kuten toimittamalla tiedot valtiosta riippumattomien järjestöjen tai valtion viranomaisten ammattilaisten tai asiaan erikoistuneiden valtion yksiköiden kautta.
- (23) Muutoksenhakumenettelyissä hakijoille olisi tietyin edellytyksin järjestettävä maksutta oikeusapua ja oikeudellisen edustus siten, että tätä oikeusapua tarjoavat ja oikeudellisina edustajina toimivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti pätevät henkilöt. Hakijoilla pitäisi lisäksi olla menettelyn kaikissa vaiheissa oikeus omalla kustannuksellaan käyttää neuvonantajana kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksyttyjä tai luvan saaneita oikeudellisia neuvonantajia.
- (24) Yleisen järjestyksen käsitteeseen voi sisältyä muun muassa tuomitseminen vakavasta rikoksesta.
- (25) Jotta suojelua tarvitsevat henkilöt voidaan tunnustaa asianmukaisesti Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitetuiksi pakolaisiksi tai henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, jokaisella hakijalla olisi oltava tosiasiallinen pääsy menettelyihin sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja olla näihin yhteydessä asianmukaisella tavalla, niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä riittävät menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa vaiheissa. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkintamenettelyssä hakijalla olisi myös yleensä oltava vähintään seuraavat oikeudet: oikeus jäädä maahan, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä; oikeus käyttää tulkkia asiansa esittämiseen, jos viranomaiset kuulevat häntä; mahdollisuus olla yhteydessä Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) edustajaan ja järjestöihin, jotka tarjoavat kansainvälistä suojelua hakeville neuvontaa; oikeus saada päätös asianmukaisesti tiedoksi ja saada tieto päätöksen perusteluina olevista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista; mahdollisuus pyytää neuvoa oikeudelliselta tai muulta neuvonantajalta; oikeus saada tietoja oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän; ja, jos päätös on kielteinen, oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa.
- (26) Jotta voidaan varmistaa tosiasiallinen pääsy tutkintamenettelyyn, viranomaisten, jotka ovat ensimmäisinä kosketuksissa kansainvälistä suojelua hakeviin henkilöihin, erityisesti maa- tai merirajojen valvontaa tai rajatarkastuksia suorittavien virkamiesten, olisi saatava asiaankuuluvaa tietoa ja tarvittavaa koulutusta siitä, miten tunnistaa ja käsitellä kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, mukaan lukien ottaen asianmukaisesti huomioon EASON kehittämät asiaankuuluvat ohjeet. Niiden olisi voitava antaa kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, jotka ovat jäsenvaltioiden alueella, myös rajalla, aluevesillä tai kauttakulkualueella, ja jotka hakevat kansainvälistä suojelua, asianmukaiset tiedot siitä, missä ja miten kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen voi jättää. Jos kyseiset henkilöt ovat jäsenvaltion aluevesillä, heidät olisi tuotava maihin ja heidän hakemuksensa olisi tutkittava tämän direktiivin mukaisesti.
- (27) Koska kolmannen maan kansalaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat ilmaisseet haluavansa hakea kansainvälistä suojelua, ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä, heidän olisi noudatettava tämän direktiivin ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU⁽¹⁾ mukaisia velvollisuuksia ja nautittava mainittujen direktiivien mukaisia oikeuksia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi mahdollisimman nopeasti rekisteröitävä tieto siitä, että nämä henkilöt ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä.
- (28) Mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua pitäisi olla saatavilla tietoja, jotta pääsyä tutkintamenettelyyn voidaan helpottaa rajanylityspaikoilla ja säilöönottoyksiköissä. Tulkkausjärjestelyillä olisi varmistettava perustason kommunikointi, jotta toimivaltaiset viranomaiset ymmärtävät, jos henkilöt ilmoittavat haluavansa hakea kansainvälistä suojelua.
- (29) Tiettyt hakijat voivat tarvita erityisiä menettelyllisiä takeita muun muassa iän, sukupuolen, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin, vammaisuuden, vakavan sairauden tai mielenterveyden häiriöiden vuoksi taikka kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 96.

tai seksuaalisen väkivallan seurauksena. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tunnistamaan erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsevat hakijat ennen ensimmäisen päätöksen tekemistä. Näitä hakijoita olisi tuettava asianmukaisesti, myös tarjoamalla riittävästi aikaa, jotta voidaan luoda tarvittavat edellytykset sille, että he voivat tosiasiallisesti päästä menettelyihin ja esittää tarvittavat seikat kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa perustelemiseksi.

- (30) Jos hakijaa, joka tarvitsee erityisiä menettelyllisiä takeita, ei voida riittävästi tukea nopeutettujen menettelyjen tai rajamenettelyjen puitteissa, näitä menettelyjä ei olisi sovellettava tällaiseen hakijaan. Sellaisten erityisten menettelyllisten takeiden tarpeen, jotka voivat estää nopeutettujen menettelyjen tai rajamenettelyjen soveltamisen, olisi myös tarkoitettava sitä, että hakijalle annetaan lisätakeita tapauksissa, joissa hänen muutoksenhaullaan ei ole automaattista lykkäävää vaikutusta, jotta oikeussuojakeino olisi tehokas hakijan henkilökohtaisessa tilanteessa.
- (31) Kansalliset toimenpiteet, jotka koskevat kidutuksen tai muun vakavan fyysisen tai henkisen väkivallan, myös seksuaalisen väkivallan, oireiden ja merkkien tunnistamista ja dokumentointia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa menettelyissä, voivat perustua muun muassa käsikirjaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen tutkimiseksi ja dokumentoimiseksi tehokkaasti (Istanbulin pöytäkirja).
- (32) Nais- ja mieshakijoiden todellisen tasa-arvon varmistamiseksi tutkintamenettelyjen olisi oltava sukupuolisensitiivisiä. Erityisesti henkilökohtaiset puhuttelut olisi järjestettävä tavalla, joka antaa sekä nais- että mieshakijoille mahdollisuuden puhua kokemuksistaan tapauksissa, joihin liittyy sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa. Hakemusten, joiden perusteet liittyvät sukupuoleen, monimutkaisuus olisi otettava asianmukaisesti huomioon menettelyissä, jotka perustuvat turvallisen kolmannen maan käsitteeseen, turvallisen alkuperämaan käsitteeseen tai myöhempien hakemusten käsitteeseen.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', ja vuoden 1989 Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti. Lapsen etua arvioidessaan jäsenvaltioiden olisi erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, mukaan lukien hänen taustansa.
- (34) Kansainvälisen suojelun tarvetta koskevien tutkintamenettelyjen olisi oltava sellaisia, että toimivaltaiset

viranomaiset voivat tutkia kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset huolellisesti.

- (35) Kun jäsenvaltiot hakemuksen käsittelyyn liittyen suorittavat hakijalle henkilöntarkastuksen, tarkastuksen tekijänä olisi oltava samaa sukupuolta oleva henkilö. Tämä ei saisi rajoittaa kansallisen lainsäädännön perusteella turvallisuussyistä suoritettavia tarkastuksia.
- (36) Jos hakija tekee myöhemmän hakemuksen esittämättä uusia todisteita tai perusteluja, olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltioita suorittamaan kokonaan uusi tutkinta. Jäsenvaltioiden olisi voitava tällöin *res judicata* -periaatteen mukaisesti hylätä hakemus tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttuessa.
- (37) Kun kyse on muun kuin määrittävän viranomaisen henkilöstön osallistumisesta hakemuksen sisältöä koskeviin riittävän nopeasti suoritettaviin puhutteluihin, käsitettävä 'riittävän nopeasti' olisi arvioitava suhteessa 31 artiklassa säädettyihin määräaikoihin.
- (38) Monet kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset tehdään jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueella ennen kuin hakijan maahantulosta on tehty päätös. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää menettelyistä, joissa tutkitaan edellytykset ottaa hakemus tutkittavaksi ja/tai hakemuksen sisältö ja jotka mahdollistavat sen, että tällaisista hakemuksista tehdään tarkasti määritellyissä olosuhteissa päätös kyseisissä paikoissa.
- (39) Määrittäessään sitä, valtitseeko hakijan alkuperämaassa epävakaa tilanne, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ne saavat täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja asiaankuuluvista lähteistä, kuten EASOlta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta ja muilta asiaankuuluvilta kansainvälisiltä järjestöiltä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että menettelyn päättämisen lykkääminen on täysin sopusoinnussa direktiivin 2011/95/EU ja perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisten jäsenvaltioiden velvollisuuksien kanssa vaikuttamatta tämän direktiivin mukaisen menettelyjen tehokkuuteen ja oikeudenmukaisuuteen.
- (40) Hakijan turvallisuus alkuperämaassaan on keskeisimpiä seikkoja arvioitaessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiden riittävyttä. Jos kolmas maa voidaan katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää se turvalliseksi ja olettaa sen olevan turvallinen yksittäiselle hakijalle, ellei tämä esitä todisteita tätä vastaan.

- (41) Kun otetaan huomioon yhdenmukaistamisen taso, joka on saavutettu siinä, että kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä pidetään kansainvälistä suojelua saavina henkilöinä, olisi säädettävä yhteisistä perusteista, joita noudatetaan kolmansien maiden määrittämisessä turvallisiksi alkuperämaiksi.
- (42) Kolmannen maan määrittäminen turvallisesti alkuperämaaksi tätä direktiiviä sovellettaessa ei voi antaa ehdotomia turvakeita kyseisen maan kansalaisille. Määrittämisen perusteena olevassa arvioinnissa voidaan sen luonteen takia ottaa huomioon vain maan yleinen yhteiskunnallinen, oikeudellinen ja poliittinen tilanne ja se, rangaistaanko vainoa, kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista harjoittavia toimijoita käytännössä, kun nämä on todettu syyllisiksi tällaisiin toimiin kyseisessä maassa. Tämän vuoksi on tärkeää, että maan määrittämistä turvallisesti maaksi ei voida enää pitää merkityksellisenä hakijan kannalta, jos hän on esittänyt päteviä syitä, joiden perusteella maata ei voida katsoa turvallisesti hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi tutkittava kaikki hakemukset sisällöllisesti eli arvioitava, voidaanko asianomaista hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, ellei tässä direktiivissä säädetä toisin, erityisesti silloin, kun voidaan kohtuudella olettaa, että toinen valtio suorittaa tutkinnan tai antaa riittävän suojelun. Jäsenvaltioita ei pitäisi etenäkään velvoittaa arvioimaan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä silloin, kun ensimmäinen turvapaikka-maa on myöntänyt hakijalle pakolaisaseman tai muutoin riittävän suojelun ja hakija otetaan takaisin tähän maahan.
- (44) Jäsenvaltioille ei olisi asetettava velvoitetta arvioida kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta sisällöllisesti silloin, kun hakijan voidaan kohtuudella olettaa hakevan suojelua kolmannesta maasta, johon hänellä on kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettu riittävä yhteys, ja on perusteita katsoa, että hakija otetaan kyseiseen maahan tai otetaan takaisin kyseiseen maahan. Jäsenvaltioiden olisi toimittava tämän mukaisesti vain silloin, jos asianomainen hakija olisi turvassa kyseisessä kolmannessa maassa. Jotta vältetään hakijoiden edelleen liikkuminen, olisi laadittava yhteiset periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat katsoa tai määrittää kolmannen maan turvallisesti.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi voitava lisäksi jättää osittain tai kokonaan tutkimatta kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka koskevat hakijoita, jotka saapuvat niiden alueelle sellaisesta Euroopassa sijaitsevasta kolmannesta maasta, joka noudattaa erityisen korkeita vaatimuksia ihmisoikeuksien ja pakolaisten suojelun alalla.
- (46) Kun jäsenvaltiot soveltavat turvallisen maan käsitteitä tapauskohtaisesti tai määrittävät maat turvallisiksi hyväksymällä asiaa koskevia luetteloita, niiden olisi otettava huomioon muun muassa Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 439/2010⁽¹⁾ tarkoitettut suuntaviivat ja käsikirjat sekä alkuperämaata koskevat tiedot ja toimet, mukaan lukien EASOn menetelmät alkuperämaita koskevien raporttien laatimiseksi, sekä asiaankuuluvat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun suuntaviivat.
- (47) Jotta voidaan helpottaa turvallisen alkuperämaan, turvallisen kolmannen maan ja eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsitteiden kansallisesta soveltamisesta käytävää säännöllistä tietojenvaihtoa ja näiden käsitteiden käyttöä jäsenvaltioissa koskevaa komission säännöllistä arviointia sekä valmistautua mahdolliseen laajempaan yhdenmukaistamiseen tulevaisuudessa, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tai annettava sille säännöllisesti tietoja kolmansista maista, joihin käsitteitä sovelletaan. Komission olisi tiedotettava Euroopan parlamentille säännöllisesti arviointiensä tuloksista.
- (48) Turvallisen maan käsitteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ajantasaisen tiedon pohjalta jäsenvaltioiden olisi säännöllisesti arvioitava uudelleen tilannetta näissä maissa useiden tietolähteiden pohjalta, mukaan lukien erityisesti tiedot muilta jäsenvaltioilta, EASOlta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta ja muilta asiaankuuluvilta kansainvälisiltä järjestöiltä. Jos jäsenvaltioiden tietoon tulee merkittävä ihmisoikeustilanteen muuttuminen niiden turvallisiksi määrittämässä maassa, niiden olisi varmistettava, että tilanne arvioidaan uudelleen mahdollisimman pian, ja tarvittaessa tarkasteltava uudelleen kyseisen maan määrittämistä turvallisesti.
- (49) Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman poistamisen osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansainvälistä suojelua saaville henkilöille ilmoitetaan asianmukaisesti heidän asemansa mahdollisesta uudelleen harkinnasta ja että heillä on tilaisuus esittää vastineensa ennen kuin viranomaiset voivat tehdä perustellun päätöksen heidän asemansa poistamisesta.
- (50) Unionin oikeuden peruseriaatteiden mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tehtyjen päätösten, hakemuksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty, tehtyjen kielteisten päätösten ja pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman poistamista koskevien päätösten osalta on olemassa tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.

⁽¹⁾ EUVL L 132, 29.5.2010, s. 11.

- (51) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 72 artiklan mukaisesti tämä direktiivi ei vaikuta niihin velvollisuuksiin, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.
- (52) Jäsenvaltioissa tämän direktiivin nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾.
- (53) Tämä direktiivi ei koske jäsenvaltioiden välisiä menettelyjä, joista säädetään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 604/2013 ⁽²⁾.
- (54) Tätä direktiiviä olisi sovellettava niihin hakijoihin, joihin sovelletaan asetusta (EU) N:o 604/2013, kyseisen asetuksen säännösten lisäksi ja niiden soveltamista rajoittamatta.
- (55) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti.
- (56) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevien yhteisten menettelyjen perustaminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (57) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (58) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (59) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (60) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti varmistamaan ihmisarvon täysimääräinen kunnioittaminen ja edistämään perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19, 21, 23, 24 ja 47 artiklan soveltamista, ja direktiivi on pantava täytäntöön niiden mukaisesti.
- (61) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2005/85/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu mainittuun direktiiviin.
- (62) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava direktiivi 2005/85/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa yhteiset menettelyt direktiivin 2011/95/EU mukaista kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista varten.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Geneven yleissopimuksella' 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 31.

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' tai 'hakemuksella' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudetoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa hakevan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa ja kun hakija ei nimenomaisesti pyydä direktiivin 2011/95/EU soveltamisalan ulkopuolelle jäävää muunlaista suojelua, jota voidaan pyytää erikseen;
- c) 'hakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ole vielä tehty lainvoimaista päätöstä;
- d) 'hakijalla, joka tarvitsee erityisiä menettelyllisiä takeita', hakijaa, jonka mahdollisuus hyödyntää tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvollisuudet on rajallinen yksilöllisten olosuhteiden vuoksi;
- e) 'lainvoimaisella päätöksellä' päätöstä siitä, myönnetäänkö kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle direktiivin 2011/95/EU mukainen pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema ja johon ei enää sovelleta tämän direktiivin V luvussa säädettyjä oikeussuojakeinoja riippumatta siitä, vaikuttavatko nämä oikeussuojakeinot siten, että hakijat saavat jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua;
- f) 'määrittävällä viranomaisella' jäsenvaltion mitä tahansa lainkäyttöelimiin verrattavaa tai hallinnollista elintä, joka vastaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnasta ja jolla on toimivalta tehdä niistä ensimmäinen päätös;
- g) 'pakolaisella' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan d alakohdan edellytykset;
- h) 'henkilöllä, joka voi saada toissijaista suojelua', kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan f alakohdan edellytykset;
- i) 'kansainvälisellä suojelulla' pakolaisasemaa ja toissijaista suojeluasemaa, sellaisina kuin ne on määritelty j ja k alakohdassa;
- j) 'pakolaisasemalla' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudetoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa pakolaiseksi;
- k) 'toissijaisella suojeluasemalla' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudetoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua;
- l) 'alaikäisellä' alle 18-vuotiaasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;
- m) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan l alakohdassa määriteltyä ilman huoltajaa olevaa alaikäistä;
- n) 'edustajalla' henkilöä tai organisaatiota, jonka toimivaltaiset elimet ovat nimittäneet avustamaan ja edustamaan ilman huoltajaa olevaa alaikäistä tässä direktiivissä säädettyissä menettelyissä, jotta lapsen etu voidaan varmistaa ja tehdä tarvittaessa alaikäisen puolesta oikeustoimia. Silloin kun edustajaksi nimitetään organisaatio, sen on nimettävä henkilö, joka vastaa ilman huoltajaa olevan alaikäisen edustajan tehtävistä tämän direktiivin mukaisesti;
- o) 'kansainvälisen suojelun poistamisella' toimivaltaisen viranomaisen päätöstä peruuttaa, lakkauttaa tai jättää uusimatta tietyn henkilön pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema direktiivin 2011/95/EU mukaisesti;
- p) 'jäämisellä jäsenvaltioon' jäämistä sen jäsenvaltion alueelle, myös rajalle tai kauttakulkualueelle, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty tai jossa sitä tutkitaan;
- q) 'myöhemmällä hakemuksella' kansainvälistä suojelua koskevaa uutta hakemusta, joka tehdään sen jälkeen, kun aiemmasta hakemuksesta on tehty lainvoimainen päätös, mukaan lukien tapaukset, joissa hakija on nimenomaisesti peruuttanut hakemuksensa, ja tapaukset, joissa määrittävä viranomainen on hylännyt hakemuksen, joka on implisiittisesti peruutettu 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella, myös niiden rajoilla, aluevesillä tai kauttakulkualueilla tehtyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja kansainvälisen suojelun poistamiseen.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltioiden edustustoille esitettyihin diplomaattista tai alueellista turvapaikkaa koskeviin pyyntöihin.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne soveltavat tätä direktiiviä menettelyissä, joilla ratkaistaan mitä tahansa direktiivin 2011/95/EU soveltamisalaan kuulumatonta suojelua koskevat hakemukset.

4 artikla

Vastuuviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kaikkia menettelyjä varten määrittävä viranomainen, joka on vastuussa hakemusten asianmukaisesta tutkinnasta tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällä viranomaisella on käytettävissä asianmukaiset resurssit, mukaan lukien riittävä määrä pätevää henkilöstöä voidakseen hoitaa tehtävänsä tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jokin muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen on vastuussa

a) tapausten käsittelystä asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti; ja

b) maahantuloluvan myöntämisestä tai epäämisestä noudatettaessa 43 artiklassa säädettyä menettelyä, ellei kyseisessä artiklassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu, ja määrittävän viranomaisen perustellun lausunnon perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu määrittävän viranomaisen henkilöstö on asianmukaisesti koulutettu. Tätä varten jäsenvaltioiden on tarjottava asiaankuuluvaa koulutusta, johon sisältyvät asetuksen (EU) N:o 439/2010 6 artiklan 4 kohdan a–e alakohdassa luetellut aiheet. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) järjestämä ja kehittämä asiaankuuluva koulutus. Henkilöillä, jotka puhuttelevat hakijoita tämän direktiivin nojalla, on myös oltava yleistiedot ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti hakijan kykyyn tulla kuulluksi, kuten viitteet siitä, että hakijaa on saatettu aiemmin kiduttaa.

4. Jos viranomainen nimetään 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen viranomaisen henkilökunnalla on asianmukaiset tiedot ja taidot tai että se saa tarvittavan koulutuksen täyttääkseen velvoitteensa tätä direktiiviä soveltaessaan.

5. Kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka tehdään jossakin jäsenvaltiossa raja- tai maahanmuuttotarkastuksia siellä suorittaville toisen jäsenvaltion viranomaisille, tutkitaan siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella hakemus tehdään.

5 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä, joita sovelletaan kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskeissa menettelyissä, edellyttäen että säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.

II LUKU

PERUSPERIAATTEET JA TAKEET

6 artikla

Pääsy menettelyyn

1. Kun henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset, rekisteröinti tapahtuu kolmen työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tehdään muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteröinti tapahtuu kuuden työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä muilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, kuten poliisilla, rajavartiostoilla, maahanmuuttoviranomaisilla ja säilöönottoyksiköiden henkilöstöllä, on asiaankuuluvat tiedot ja että niiden henkilöstö saa tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöllä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on tosiasiainen mahdollisuus jättää se mahdollisimman pian. Jos hakija ei jätä hakemustaan, jäsenvaltiot voivat soveltaa 28 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kansainvälistä suojelua koskeva hakemukset jätetään henkilökohtaisesti ja/tai määrättyyn paikkaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansainvälistä suojelua koskeva hakemus katsotaan jätetyksi, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastaanottaneet hakijan jättämän lomakkeen tai virallisen raportin, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.

5. Kun 1 kohdassa säädettyä määräaika on käytännössä erittäin vaikea noudattaa sen takia, että suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä tekee samanaikaisesti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseistä määräaika pidennetään kymmenen työpäivään.

7 artikla

Hakijasta riippuvaisten henkilöiden tai alaikäisten puolesta tehdyt hakemukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella oikeustoimikelpoisella aikuisella on oikeus tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus omasta puolestaan.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija voi tehdä hakemuksen hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijasta riippuvainen aikuinen henkilö hyväksyy sen, että hakemus jätetään hänen puolestaan; jos näin ei ole, hänellä on oltava mahdollisuus tehdä hakemus omasta puolestaan.

Hyväksymistä on tiedusteltava hakemusta jätettäessä tai viimeistään hakijasta riippuvaisen aikuisen henkilön henkilökohtaisessa puhuttelussa. Ennen kuin hyväksymistä tiedustellaan, kullekin hakijasta riippuvaisista aikuisista on yksityisesti tiedotettava hänen puolestaan jätettävään hakemukseen liittyvistä menettelyllisistä seurauksista ja hänen oikeudestaan tehdä erillinen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaikaisella on oikeus tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus joko omasta puolestaan, jos hän on oikeustoimikelpoinen menettelyissä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai vanhempiensa tai muiden aikuisten perheenjäsenten välityksellä taikka hänestä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaan vastuussa olevan aikuisen välityksellä tai edustajan välityksellä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 10 artiklassa tarkoitetuilla asianmukaisilla elimillä on oikeus jättää kansainvälistä suojelua koskeva hakemus ilman huoltajaa olevan alaikäisen puolesta, jos kyseiset elimet katsovat alaikäisen henkilökohtaisen tilanteen yksilöllisen arvioinnin perusteella, että hän saattaa tarvita suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat määritellä kansallisessa lainsäädännössään, milloin

- a) alaikäinen voi tehdä hakemuksen omasta puolestaan;
- b) edustajan on jätettävä ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakemus 25 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- c) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämisen katsotaan merkitsevän myös kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä naimattomien alaikäisten puolesta.

8 artikla

Tiedottaminen ja neuvonta säilöönottoyksiköissä ja rajanylityspaikoilla

1. Kun on merkkejä siitä, että säilöönottoyksiköissä pidetyt tai ulkorajojen rajanylityspaikoilla, kauttakulkualueet mukaan lukien, olevat kolmannen maan kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt mahdollisesti haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltioiden on annettava heille tietoa mahdollisuudesta tehdä näin. Jäsenvaltioiden on järjestettävä näissä säilöönottoyksiköissä ja näillä raja-alueilla tulkkaus siinä määrin kuin se on tarpeen turvapaikkamenettelyyn pääsyn helpottamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestöillä ja henkilöillä, jotka tarjoavat hakijoille neuvontaa, on tehokas pääsy ulkorajojen rajanylityspaikoilla, kauttakulkualueet mukaan lukien, olevien hakijoiden pariin. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä tällaisten järjestöjen ja henkilöiden läsnäolosta näillä rajanylityspaikoilla ja erityisesti siitä, että pääsy edellyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumusta. Tällaista pääsyä voidaan rajoittaa ainoastaan, kun rajoitukset ovat kansallisen lainsäädännön nojalla perustellusti tarpeen asianomaisen rajanylityspaikan turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai hallinnonnin kannalta edellyttäen, että pääsyä ei rajoiteta merkittävästi tai tehdä mahdottomaksi.

9 artikla

Oikeus jäädä jäsenvaltioon hakemuksen tutkinnan ajaksi

1. Hakijoiden on annettava jäädä jäsenvaltioon yksinomaan menettelyä varten, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä III luvussa säädettyjen ensimmäiseen päätökseen liittyvien menettelyjen mukaisesti. Tämä oikeus jäädä alueelle ei oikeuta oleskelulupaan.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vain silloin, kun henkilö tekee 41 artiklassa tarkoitetun myöhemmän hakemuksen tai kun ne luovuttavat kyseisen henkilön tapauksen mukaan joko toiseen jäsenvaltioon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä⁽²⁾ johtuvien velvoitteiden tai muun syyn nojalla tai kolmanteen valtioon tai johonkin kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

3. Jäsenvaltio voi luovuttaa hakijan kolmanteen valtioon 2 kohdan nojalla ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että luovuttamista koskeva päätös ei johda suoraan tai epäsuoraan palauttamiseen, joka rikkoisi kansainväliseen ja unionin oikeuteen perustuvia kyseisen jäsenvaltion velvoitteita.

⁽²⁾ Neuvoston puitepäätos 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁽¹⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

10 artikla

Hakemusten tutkintaa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia ei hylätä tai jätetä tutkimatta pelkäänsä siksi, ettei niitä ole tehty mahdollisimman pian.

2. Määrittävän viranomaisen on kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia tutkiessaan määritettävä ensin, voidaanko hakijoita pitää pakolaisina, ja jos näin ei ole, määritettävä sen jälkeen, voidaanko hakijoita pitää henkilöinä, jotka voivat saada toissijaista suojelua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävän viranomaisen kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tekemät päätökset perustuvat hakemusten asianmukaiseen tutkintaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) hakemukset tutkitaan ja ratkaistaan yksilöllisesti, objektiivisesti ja puolueettomasti;
- b) eri lähteistä, kuten EASOlta ja Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta (UNHCR) ja asiaankuuluvilta kansainvälisiltä ihmisoikeusjärjestöiltä, hankitaan täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja hakijoiden alkuperämaissa ja tarvittaessa myös kauttakulkumaissa vallitsevasta tilanteesta ja että nämä tiedot ovat hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavan henkilöstön saatavilla;
- c) hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavalla henkilöstöllä on tieto turvapaikka- ja pakolaisoikeuden alalla sovellettavista keskeisistä periaatteista;
- d) hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavalla henkilöstöllä on mahdollisuus pyytää tarvittaessa neuvoa asiantuntijoilta tiettyihin aloihin, kuten lääketieteeseen, kulttuuri- ja uskontoasioihin, lapsiin tai sukupuolirikosten liittyvissä kysymyksissä.

4. Jäljempänä V luvussa tarkoitetuilla viranomaisilla on oltava oikeus määrittävän viranomaisen tai hakijan välityksellä tai muulla tavoin tutustua 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yleistietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.

5. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt hakemuksen tutkinnan kannalta olennaisten asiakirjojen kääntämisestä.

11 artikla

Määrittävän viranomaisen päätöksentekoa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia koskevat päätökset tehdään kirjallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos pakolaisasemaa ja/tai toissijaista suojeluasemaa koskeva hakemus hylätään, päätöksessä ilmoitetaan sen perusteluina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat ja hakijalle annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

Jäsenvaltioilla ei ole jonkin nimenomaisen päätöksen osalta velvoitetta antaa kirjallisesti tietoa siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta, jos hakijalle on jo aiemmin annettu tällainen tieto joko kirjallisesti tai hänen käytettävissään olevin sähköisin keinoin.

3. Jäsenvaltiot voivat 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja aina, kun hakemuksen perusteet ovat samat, tehdä yhden päätöksen, joka koskee kaikkia hakijasta riippuvaisia henkilöitä, paitsi jos tämä johtaisi sellaiseen hakijan henkilökohdasta tilannetta koskevien tietojen julkistamiseen, joka voisi vaarantaa hänen etunsa erityisesti tapauksissa, joihin liittyy sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja/tai ikään perustuvaa vainoa. Näissä tapauksissa asianomaiselle henkilölle annetaan erillinen päätös.

12 artikla

Hakijoille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla hakijoilla on seuraavat takeet:

- a) hakijoille on ilmoitettava kielellä, jota he ymmärtävät tai jota heidän voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, noudatettavasta menettelystä sekä heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan menettelyn aikana ja niistä mahdollisista seurauksista, joita heille koituu velvoitteidensa noudattamatta jättämisestä ja kieltäytymisestään yhteistyöstä viranomaisten kanssa. Heille on annettava tietoa aikataulusta, heidän käytettävissään olevista keinoista täyttää velvoite, joka koskee direktiivin 2011/95/EU 4 artiklassa mainittujen seikkojen toimittamista, sekä hakemuksen nimenomaisen tai implisiittisen peruuttamisen seurauksista. Tämä tieto on annettava ajoissa, niin että hakijat voivat käyttää heille tässä direktiivissä taattuja oikeuksia ja noudattaa 13 artiklassa asetettuja velvollisuuksia;
- b) hakijoiden käyttöön on annettava tulkki, jotta he voivat esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, aina kun tätä on pidettävä välttämättömänä. Jäsenvaltioiden on pidettävä tulkkin käyttöön antamista välttämättömänä ainakin silloin, kun hakija aiotaan kutsua 14–17 ja 34 artiklassa tarkoitettuun puhutteluun ja kun asianmukaista keskusteluyhteyttä ei voida varmistaa ilman sitä. Tässä tapauksessa ja muissa tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat hakijan paikalle, kustannukset maksetaan julkisista varoista;

- c) hakijoita ei saa estää ottamasta yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun tai muihin järjestöihin, jotka antavat hakijoille kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeudellista neuvontaa tai muuta neuvontaa;

- d) hakijoilla ja heidän mahdollisilla 23 artiklan 1 kohdan mukaisilla oikeudellisilla tai muilla neuvonantajilla on oltava mahdollisuus tutustua 10 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja 10 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden antamiin tietoihin, jos määrittävä viranomainen on ottanut kyseiset tiedot huomioon tehdessään heidän hakemuksestaan päätöksen;
- e) hakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän hakemuksestaan. Jos oikeudellinen tai muu neuvonantaja toimii hakijan oikeudellisena edustajana, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi hänelle hakijan sijasta;
- f) hakijoille on ilmoitettava määrittävän viranomaisen päätöksen seurauksesta kielellä, jota he ymmärtävät tai jota heidän voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, jos heillä ei ole apunaan tai edustajanaan oikeudellista tai muuta neuvonantajaa. Hakijoille on 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla hakijoilla on V luvussa säädetyissä menettelyissä 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuja takeita vastaavat takeet.

13 artikla

Hakijoiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on velvoitettava hakijat tekemään toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteistyötä henkilöllisyytensä ja muiden direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen seikkojen toteamiseksi. Jäsenvaltiot voivat asettaa hakijoille muita velvoitteita tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin kuin tällaiset velvoitteet ovat hakemusten käsittelyn kannalta tarpeen.
2. Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että
- a) hakijoiden on ilmoitauduttava toimivaltaisille viranomaisille tai tultava henkilökohtaisesti paikalle joko viipymättä tai määrättynä ajankohtana;
- b) hakijoiden on luovutettava hallussaan olevat hakemuksen tutkinnan kannalta olennaiset asiakirjat, kuten passi;
- c) hakijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille senhetkinen asuinpaikkansa tai osoitteensa ja niiden mahdolliset muutokset mahdollisimman pian. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että hakijan on vastaanotettava mahdolliset tiedoksiantot viimeksi ilmoittamassaan asuinpaikassa tai osoitteessa;
- d) toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia hakijan ja hänen mukanaan olevat tavarat. Rajoittamatta turvallisuussyistä

suoritettavaa tarkastusta, tämän direktiivin nojalla suoritettavan henkilöntarkastuksen tekee samaa sukupuolta oleva henkilö noudattaen täysimääräisesti ihmisarvon ja ruumiillisen ja henkisen koskemattomuuden periaatteita;

- e) toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa hakijasta valokuvan; ja
- f) toimivaltaiset viranomaiset voivat tallentaa hakijan suulliset lausunnot edellyttäen, että hänelle on ilmoitettu siitä ennakolta.

14 artikla

Henkilökohtainen puhuttelu

1. Ennen kuin määrittävä viranomainen tekee hakemusta koskevan päätöksen, hakijalle on annettava tilaisuus hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan koskevaan henkilökohtaiseen puhutteluun, jonka suorittavalla henkilöllä on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivalta suorittaa tällaisia puhutteluja. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevien henkilökohtaisten puhuttelujen on aina oltava määrittävän viranomaisen henkilöstön suorittamia. Tämä alakohta ei rajoita 42 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

Kun suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä tekee samanaikaisesti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, minkä vuoksi määrittävä viranomainen ei käytännössä pysty suorittamaan kunkin hakemuksen sisältöä koskevia puhutteluja riittävän nopeasti, jäsenvaltiot voivat säätää, että toisen viranomaisen henkilöstö osallistuu tilapäisesti kyseisten puhuttelujen suorittamiseen. Tällöin kyseisen toisen viranomaisen henkilöstölle on annettava etukäteen asianmukainen koulutus, johon sisältyvät asetuksen (EU) N:o 439/2010 6 artiklan 4 kohdan a–e alakohdassa luetellut aiheet. Henkilöillä, jotka suorittavat hakijoiden henkilökohtaisia puhutteluja tämän direktiivin nojalla, on myös oltava yleistiedot ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti hakijan kykyyn tulla kuulluksi, kuten merkit siitä, että hakijaa on saatettu aiemmin kiduttaa.

Jos henkilö on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta, kullekin hänestä riippuvaisista aikuisista on annettava tilaisuus henkilökohtaiseen puhutteluun.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä vahvistaa tapaukset, joissa alaikäiselle on annettava mahdollisuus henkilökohtaiseen puhutteluun.

2. Hakemuksen sisältöä koskevasta henkilökohtaisesta puhuttelusta voidaan luopua, jos

- a) määrittävä viranomainen voi tehdä pakolaisasemaa koskevan myönteisen päätöksen käytettävissä olevien todisteiden perusteella; tai
- b) määrittävä viranomainen katsoo, että hakija ei kykene osallistumaan henkilökohtaiseen puhutteluun hänestä riippumattomien pysyvien syiden vuoksi. Epäselvissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on kuultava lääketieteen ammattilaista sen selvittämiseksi, onko kyse väliaikaisesta vai pysyvistä tilasta.

Jos henkilökohtaista puhuttelua ei b alakohdan nojalla suoriteta hakijan tai mahdollisen hänestä riippuvaisen henkilön kanssa, hakijalle tai hakijasta riippuvaiselle henkilölle on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan antamaan mahdollisuus toimittaa lisätietoja.

3. Määrittävä viranomainen voi tehdä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskevan päätöksen, vaikka henkilökohtaisesta puhuttelusta olisi tämän artiklan nojalla luovuttu.

4. Henkilökohtaisesta puhuttelusta luopuminen 2 kohdan b alakohdan nojalla ei saa vaikuttaa kielteisesti määrittävän viranomaisen päätökseen.

5. Jäsenvaltiot voivat 28 artiklan 1 kohdasta riippumatta ottaa kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ratkaistessaan huomioon sen, että hakija ei saapunut henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hänellä oli pätevä syy olla saapumatta.

15 artikla

Henkilökohtaista puhuttelua koskevat vaatimukset

1. Henkilökohtaisessa puhuttelussa ei saa yleensä olla läsnä perheenjäseniä, ellei muiden perheenjäsenten läsnäolo ole määrittävän viranomaisen mukaan välttämätöntä asianmukaisen tutkinnan kannalta.
2. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava olosuhteissa, joissa voidaan taata asianmukainen luottamuksellisuus.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että henkilökohtaiset puhuttelut suoritetaan olosuhteissa, joissa hakijat voivat esittää hakemuksensa perusteet kattavasti. Tätä varten jäsenvaltioiden on:
- a) varmistettava, että puhuttelun suorittaja on pätevä ottamaan huomioon hakemukseen liittyvät henkilökohtaiset ja yleiset olosuhteet, muun muassa hakijan kulttuuritaustan, sukupuolen, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin tai haavoittuvan aseman;

- b) aina kun mahdollista huolehdittava siitä, että hakijan puhuttelun suorittaa samaa sukupuolta oleva henkilö, jos hakija niin pyytää, paitsi jos määrittävällä viranomaisella on syytä uskoa, että tällainen pyyntö perustuu syihin, jotka eivät liity hakijan vaikeuksiin esittää hakemuksensa perusteet kattavasti;
- c) valittava tulkki, joka pystyy varmistamaan, että hakija ja puhuttelun suorittaja pystyvät keskustelemaan keskenään asianmukaisella tavalla. Keskustelun on tapahduttava hakijan ensisijaisesti valitsemalla kielellä, paitsi jos on jokin toinen kieli, jota hän ymmärtää ja jolla hän pystyy ilmaisemaan itseään selkeästi. Jäsenvaltioiden on aina kun mahdollista järjestettävä samaa sukupuolta oleva tulkki, jos hakija niin pyytää, paitsi jos määrittävällä viranomaisella on syytä uskoa, että tällainen pyyntö perustuu syihin, jotka eivät liity hakijan vaikeuksiin esittää hakemuksensa perusteet kattavasti;
- d) varmistettava, että henkilö, joka suorittaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevan puhuttelun, ei ole pukeutunut sotilaan eikä lainvalvontaviranomaisen uniformuun;
- e) varmistettava, että alaikäisten puhuttelut suoritetaan lapselle soveltuvalla tavalla.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä, jotka koskevat kolmansien osapuolten läsnäoloa henkilökohtaisessa puhuttelussa.

16 artikla

Henkilökohtaisen puhuttelun sisältö

Määrittävän viranomaisen on kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevaa henkilökohtaista puhuttelua suoritettaessa varmistettava, että hakijalla on riittävät mahdollisuudet esittää mahdollisimman kattavasti direktiivin 2011/95/EU 4 artiklassa tarkoitetut hakemuksen perusteleminen tarvittavat seikat. Tähän kuuluu mahdollisuus antaa selitys seikkojen mahdolliselle puuttumiselle ja/tai hakijan lausuntojen epä johdonmukaisuuksille tai ristiriitaisuuksille.

17 artikla

Henkilökohtaisista puhutteluista laadittavat pöytäkirjat ja tallenteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisesta henkilökohtaisesta puhuttelusta laaditaan joko yksityiskohtainen ja tosiasioiden perustuva pöytäkirja, josta käyvät ilmi puhuttelun kaikki sisällölliset seikat, tai sanatarkka selostus.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että henkilökohtaisesta puhuttelusta on tehtävä äänitallenne tai audiovisuaalinen tallenne. Kun tällainen tallenne tehdään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tallenne tai sen sanatarkka selostus on saatavilla hakijan asiakirjakansion yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on mahdollisuus kommentoida pöytäkirjassa tai sanatkassa selostuksessa esiintyviä käännösvirheitä tai väärinymmärryksiä ja/tai selittää niitä suullisesti ja/tai kirjallisesti joko henkilökohtaisen puhutellun lopuksi tai asetetussa määräajassa ennen kuin määrittävä viranomainen tekee päätöksen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakija on täysin tietoinen pöytäkirjan sisällöstä tai sanatarkan selostuksen sisällöllisistä seikoista, ja käytettävä tarvittaessa tulkkia. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden on pyydettävä hakijaa vahvistamaan, että pöytäkirjan tai sanatarkan selostuksen sisältö kuvaa puhuttelua totuudenmukaisesti.

Jos henkilökohtainen puhuttelu on tallennettu 2 kohdan mukaisesti ja tallennetta voidaan käyttää todisteena V luvussa tarkoitetuissa muutoksenhakumenettelyissä, jäsenvaltioiden ei tarvitse pyytää hakijaa vahvistamaan, että pöytäkirjan tai sanatarkan selostuksen sisältö kuvaa puhuttelua totuudenmukaisesti. Jos jäsenvaltiot säätävät sekä henkilökohtaisen puhutellun sanatarkasta selostuksesta että sen tallentamisesta, niiden ei ole tarpeen antaa hakijan kommentoida sanatarkkaa selostusta ja/tai esittää siihen selvennyksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 artiklan soveltamista.

4. Jos hakija kieltäytyy vahvistamasta, että pöytäkirjan tai sanatarkan selostuksen sisältö kuvaa henkilökohtaista puhuttelua totuudenmukaisesti, hänen kieltäytymisensä syyt on kirjattava hakijan asiakirjakansioon.

Tällainen kieltäytyminen ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä hakemusta koskevaa päätöstä.

5. Hakijoille ja heidän 23 artiklassa määritellyille oikeudellisille tai muille neuvonantajilleen on annettava mahdollisuus tutustua pöytäkirjaan tai sanatarkkaan selostukseen ja mahdolliseen tallenteeseen ennen kuin määrittävä viranomainen tekee päätöksen.

Jos jäsenvaltiot säätävät sekä henkilökohtaisen puhutellun sanatarkasta selostuksesta että sen tallentamisesta, jäsenvaltioiden ei tarvitse antaa mahdollisuutta tutustua tallenteeseen III luvussa tarkoitetuissa ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä. Näissä tapauksissa niiden on kuitenkin annettava mahdollisuus tutustua tallenteeseen V luvussa tarkoitetuissa muutoksenhakumenettelyissä.

Jos hakemus tutkitaan 31 artiklan 8 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat säätää, että mahdollisuus tutustua pöytäkirjaan tai sanatarkkaan selostukseen ja mahdolliseen tallenteeseen annetaan samanaikaisesti päätöksen tekemisen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.

18 artikla

Lääkärintarkastus

1. Jäsenvaltiot järjestävät hakijalle lääkirintarkastuksen aiempaan vainoon tai vakavaan haittaan viittaavien seikkojen osalta, jos määrittävä viranomainen direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan mukaisesti katsoo tämän tarpeelliseksi kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen arvioinnin kannalta ja jos hakija suostuu tähän. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija järjestää kyseisen lääkirintarkastuksen.

Pätevät lääketieteen ammattilaiset tekevät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut lääkirintarkastukset, ja niiden tulokset on toimitettava määrittävälle viranomaiselle mahdollisimman nopeasti. Jäsenvaltiot voivat nimetä ne lääketieteen ammattilaiset, jotka voivat tehdä tällaisia lääkirintarkastuksia. Hakijan kieltäytyminen lääkirintarkastuksesta ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskevaa päätöstä.

Tämän kohdan mukaisesti tehdyt lääkirintarkastukset kustannetaan julkisin varoin.

2. Jos 1 kohdan mukaista lääkirintarkastusta ei suoriteta, jäsenvaltioiden on ilmoitettava hakijoille, että he voivat omasta aloitteestaan ja omalla kustannuksellaan järjestää lääkirintarkastuksen aiempaan vainoon tai vakavaan haittaan viittaavien seikkojen osalta.

3. Määrittävän viranomaisen on arvioitava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lääkirintarkastusten tulokset hakemuksen muiden seikkojen ohella.

19 artikla

Oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen antaminen maksutta ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä

1. Jäsenvaltioiden on III luvussa säädetyissä ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä varmistettava, että hakijoille tarjotaan pyynnöstä ja maksutta oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja, mukaan lukien ainakin menettelyä koskevat tiedot hakijan henkilökohtainen tilanne huomioon ottaen. Jos hakemuksen johdosta annettava ensimmäinen päätös on kielteinen, jäsenvaltioiden on 11 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti annettavien tietojen lisäksi annettava hakijalle pyynnöstä tietoja myös sen selkeyttämiseksi, mitkä ovat kyseisen päätöksen perusteet, ja sen selittämiseksi, miten päätökseen voi hakea muutosta.

2. Oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen maksuttomaan antamiseen sovelletaan 21 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

20 artikla

Maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustaja muutoksenhakumenettelyissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan pyydettyä maksutonta oikeusapua ja maksuton oikeudellinen edustaja V luvussa säädettyissä muutoksenhakumenettelyissä. Tähän on sisällyttävä ainakin vaadittujen menettelyyn liittyvien asiakirjojen laatiminen ja osallistuminen hakijan puolesta asian käsittelyyn ensimmäisessä oikeusasteessa.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa maksutonta oikeusapua ja/tai maksuttoman oikeudellisen edustajan myös III luvussa säädettyissä ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä. Tällöin ei sovelleta 19 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että maksutonta oikeusapua ja maksutonta oikeudellista edustajaa ei myönnetä, kun tuomioistuimien tai muun toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei hakijan muutoksenhaulla ole konkreettisia edellytyksiä menestyä.

Kun tämän kohdan mukaisen päätöksen olla myöntämättä maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustajaa tekee viranomainen, joka ei ole tuomioistuin, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimissa muutoksen hakemiseksi tähän päätökseen.

Jäsenvaltioiden on tätä kohtaa soveltaessaan huolehdittava siitä, että oikeusapua ja oikeudellista edustusta ei mielivaltaisesti rajoiteta ja että hakijan oikeussuojan tosiasiallista toteutumista ei haitata.

4. Maksuttomaan oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan sovelletaan 21 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

21 artikla

Edellytykset, joita sovelletaan oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen maksuttomaan antamiseen sekä maksuttoman oikeusavun ja oikeudellisen edustajan tarjoamiseen

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 19 artiklassa tarkoitettuja maksuttomia oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja tarjoavat valtiosta riippumattomat järjestöt, valtion viranomaisten ammatillaiset tai erikoistuneiden valtion yksiköiden ammatillaiset.

Edellä 20 artiklassa tarkoitettua maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustusta tarjoavat kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyt tai luvan saaneet henkilöt.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 19 artiklassa tarkoitettuja maksuttomia oikeudellisia ja menettelyä koskevat tiedot sekä 20 artiklassa tarkoitettu maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustaja myönnetään

a) ainoastaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja; ja/tai

b) ainoastaan sellaisen oikeudellisen tai muun neuvonantajan tarjoamana palveluna, joka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja edustamaan hakijoita.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että 20 artiklassa tarkoitettu maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustaja myönnetään ainoastaan V luvun mukaisiin muutoksenhakumenettelyihin ensimmäisessä oikeusasteessa eikä kansallisen lainsäädännön mukaiseen myöhempään muutoksenhakuun tai uudelleentarkasteluun, mukaan lukien uudet oikeudenkäynnit tai muutoksenhaun uudelleentarkastelut.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että 20 artiklassa tarkoitettua maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustajaa ei myönnetä hakijoille, jotka eivät enää ole jäsenvaltion alueella 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa sovellettaessa.

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä sellaisten pyyntöjen esittämistä ja käsittelyä varten, joissa on kyse 19 artiklan mukaisista maksuttomista oikeudellisista ja menettelyä koskevista tiedoista ja 20 artiklan mukaisesta maksuttomasta oikeusavusta ja oikeudellisesta edustajasta.

4. Jäsenvaltiot voivat lisäksi:

a) asettaa 19 artiklassa tarkoitettulle oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen maksuttomalle tarjonnalle ja 20 artiklassa tarkoitettulle maksuttomalle oikeusavulle ja oikeudelliselle edustamiselle rahalliset ja/tai aikarajoitukset, edellyttäen että tällaiset rajoitukset eivät mielivaltaisesti rajoita mahdollisuutta saada oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja sekä oikeusapua ja oikeudellinen edustaja;

b) säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien hakijan puolesta suoritettujen kulujen maksamista takaisin kokonaan tai osittain, jos ja kun hakijan taloudellinen tilanne on merkittävästi parantunut tai jos päätös kyseisten kulujen suorittamisesta hakijan puolesta tehtiin hakijan toimittamien väärin tietojen perusteella.

22 artikla

Oikeus oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan menettelyn kaikissa vaiheissa

1. Hakijoille on annettava tosiasiallinen mahdollisuus neuvotella omalla kustannuksellaan kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseensa liittyvistä asioista kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyin tai luvan saaneen oikeudellisen tai muun neuvonantajan kanssa menettelyn kaikissa vaiheissa, myös kielteisen päätöksen jälkeen.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa valtiosta riippumattomien järjestöjen tarjota hakijoille oikeusapua ja/tai oikeudellisen edustajan III ja V luvussa säädetyissä menettelyissä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

23 artikla

Oikeusavun ja oikeudellisen edustajan käytön soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyllä tai luvan saaneella oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa hakijaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joiden perusteella päätös tehdään.

Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä silloin, kun tietojen tai lähteiden paljastaminen vaarantaisi kansallisen turvallisuuden, tiedot toimittaneiden järjestöjen tai henkilön tai henkilöiden turvallisuuden tai sen henkilön tai niiden henkilöiden turvallisuuden, jota tai joita tiedot koskevat, tai kun jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaan liittyvät tutkinnalliset seikat tai jäsenvaltioiden kansainväliset suhteet vaarantuisivat. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on:

- a) annettava V luvussa tarkoitetuille viranomaisille mahdollisuus tutustua tällaisiin tietoihin tai lähteisiin; ja
- b) luotava kansalliseen lainsäädäntöön menettelyt sen takamiseksi, että hakijan oikeutta puolustukseen kunnioitetaan.

Edellä olevan b alakohdan osalta jäsenvaltiot voivat erityisesti antaa oikeudellisen tai muun neuvonantajan, josta on tehty turvallisuus selvitys, tutustua tällaisiin tietoihin tai lähteisiin siltä osin kuin tiedot ovat hakemuksen tutkinnan tai kansainvälisen suojelun poistamista koskevan päätöksen tekemisen kannalta merkityksellisiä.

2. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2013/33/EU 10 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti varmistettava, että oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa hakijaa, on pääsy suljetuille alueille, kuten säilöönottotyksiköihin ja kauttakulkualueille, niin että hän voi neuvotella hakijan kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on annettava hakijan tuoda henkilökohtaiseen puhutteluun kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytty tai luvan saanut oikeudellinen tai muu neuvonantaja.

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että oikeudellinen tai muu neuvonantaja voi esittää puheenvuoron vasta henkilökohtaisen puhut-
telun lopussa.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä oikeudellisten tai muiden neuvonantajien läsnäolosta kaikissa menettelyyn liittyvissä puhutteluissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan tai 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka häntä edustaisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeudellinen tai muu neuvonantaja, ja että hakija vastaa esitettyihin kysymyksiin henkilökohtaisesti.

Oikeudellisen tai muun neuvonantajan poissaolo ei estä toimivaltaista viranomaista suorittamasta hakijan henkilökohtaista puhuttelua, sanotun kuitenkin rajoittamatta 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista

24 artikla

Erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsevat hakijat

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava kohtuullisen ajan kuluessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemisestä, onko hakija erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitseva hakija.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu arviointi voidaan sisällyttää olemassa oleviin kansallisiin menettelyihin ja/tai direktiivin 2013/33/EU 22 artiklassa tarkoitettuun arviointiin, eikä sen tarvitse olla muodoltaan hallinnollinen menettely.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun hakijoiden on todettu olevan hakijoita, jotka tarvitsevat erityisiä menettelyllisiä takeita, heille annetaan asianmukaista tukea, jotta he pystyvät hyötymään tämän direktiivin mukaisista oikeuksista ja noudattamaan tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia koko turvapaikkamenettelyn ajan.

Kun tätä asianmukaista tukea ei pystytäkään antamaan 31 artiklan 8 kohdassa ja 43 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen puitteissa ja erityisesti kun jäsenvaltiot katsovat hakijan tarvitsevan erityisiä menettelyllisiä takeita kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan seurauksena, jäsenvaltiot eivät sovello 31 artiklan 8 kohtaa ja 43 artiklaa tai lopettavat niiden soveltamisen. Kun jäsenvaltiot soveltavat 46 artiklan 6 kohtaa niihin hakijoihin, joihin ei tämän alakohdan nojalla voida soveltaa 31 artiklan 8 kohtaa ja 43 artiklaa, jäsenvaltioiden on annettava vähintään 46 artiklan 7 kohdassa säädetyt takeet.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityisten menettelyllisten takeiden tarve otetaan tämän direktiivin mukaisesti huomioon myös silloin, jos tällainen tarve tulee ilmeiseksi menettelyn myöhemmässä vaiheessa, aloittamatta välttämättä menettelyä uudelleen alusta.

25 artikla

Ilman huoltajaa oleville alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen osalta sekä rajoittamatta 14–17 artiklan säännösten soveltamista:

- a) ryhdyttävä mahdollisimman pian toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että edustaja edustaa ja avustaa ilman huoltajaa olevaa alaikäistä, jotta tämä voisi hyötyä tässä direktiivissä säädettyistä oikeuksista ja noudattaa tässä direktiivissä säädettyjä velvollisuuksia. Ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle on välittömästi ilmoitettava edustajan nimittämisestä. Edustajan on hoidettava tehtävänsä lapsen etua koskevaa periaatetta noudattaen ja hänellä on oltava tähän tarvittava asiantuntemus. Edustajaa vaihdetaan vain, jos se on välttämätöntä. Sellaiset järjestöt tai henkilöt, joiden edut ovat tai voivat olla ristiriidassa ilman huoltajaa olevan alaikäisen edun kanssa, eivät voi toimia edustajina. Edustaja voi olla myös direktiivissä 2013/33/EU tarkoitettu edustaja;
- b) varmistettava, että edustajalle annetaan mahdollisuus kertoa ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle henkilökohtaisen puhuttelun merkityksestä ja mahdollisista seurauksista sekä tarvittaessa siitä, miten hän voi valmistautua henkilökohtaiseen puhutteluun. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edustaja ja/tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytty tai luvan saanut oikeudellinen tai muu neuvonantaja on läsnä kyseisessä puhuttelussa ja että hänellä on mahdollisuus esittää kysymyksiä ja huomautuksia puhuttelun suorittajan määrittelemissä rajoissa.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka hänen edustajansa olisi läsnä.

2. Jäsenvaltiot voivat olla nimeämättä edustajaa, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen todennäköisesti saavuttaa 18 vuoden iän ennen kuin ensimmäinen päätös tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) jos ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle järjestetään 14–17 ja 34 artiklan mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskeva henkilökohtainen puhuttelu, kyseisen puhuttelun suorittaa henkilö, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista;
- b) määrittävän viranomaisen päätöksen ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakemuksesta valmistelee virkamies, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista.

4. Ilman huoltajaa oleville alaikäisille ja heidän edustajilleen on annettava maksutta 19 artiklassa tarkoitettuja oikeudellisia ja

menettelyä koskevia tietoja myös IV luvussa säädettyissä kansainvälisen suojelun poistamista koskevissa menettelyissä.

5. Jäsenvaltiot voivat käyttää lääkärintarkastuksia määrittääkseen ilman huoltajaa olevien alaikäisten iän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan yhteydessä, jos jäsenvaltioilla on yleisten lausumien tai muiden merkityksellisten seikkojen perusteella epäilyksiä hakijan iästä. Jos jäsenvaltioilla on tämän jälkeen edelleen epäilyksiä hakijan iästä, niiden on oletettava, että hakija on alaikäinen.

Lääkärintarkastus on tehtävä yksilön ihmisarvoa täysimääräisesti kunnioittaen ja sen on oltava vähiten invasiivinen tutkimus, ja lääkärintarkastuksen tekijän on oltava lääketieteen ammattilainen mahdollisimman luotettavan tuloksen takaamiseksi.

Kun lääkärintarkastuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle ilmoitetaan ennen hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tutkintaa kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, mahdollisuudesta määrittää hänen ikänsä lääkärintarkastuksen avulla. Tällöin on annettava tietoja tutkimusmenetelmästä ja lääkärintarkastuksen mahdollisista seurauksista kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan kannalta sekä niistä seurauksista, joita aiheutuu, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen kieltäytyy lääkärintarkastuksesta;
- b) ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja/tai heidän edustajansa suostuvat lääkärintarkastuksen suorittamiseen asianomaisten alaikäisten iän määrittämiseksi; ja
- c) päätös ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämisestä ei perustu pelkästään siihen, että alaikäinen ei ole suostunut lääkärintarkastuksen suorittamiseen.

Se, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on kieltäytynyt lääkärintarkastuksesta, ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä päätöstä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta.

6. Jäsenvaltioiden on pannessaan tätä direktiiviä täytäntöön otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu.

Kun jäsenvaltiot turvapaikkamenettelyn aikana toteavat henkilön ilman huoltajaa olevaksi alaikäiseksi, ne voivat

- a) soveltaa 31 artiklan 8 kohtaa tai jatkaa sen soveltamista ainoastaan, jos
- i) hakija tulee maasta, joka täyttää tässä direktiivissä tarkoitettua turvallisen alkuperämaan kriteerit; tai

- ii) hakija on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen, jolta ei puutu tutkittavaksi ottamisen edellytykset 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti; tai
- iii) hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on poistettu maasta pakkokeinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevista vakavista syistä;
- b) soveltaa 43 artiklaa tai jatkaa sen soveltamista direktiivin 2013/33/EU 8–11 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos
 - i) hakija tulee maasta, joka täyttää tässä direktiivissä tarkoitettun turvallisen alkuperämaan kriteerit; tai
 - ii) hakija on tehnyt myöhemmän hakemuksen; tai
 - iii) hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on poistettu maasta pakkokeinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevista vakavista syistä; tai
 - iv) on kohtuullisia syitä katsoa, että maa, joka ei ole jäsenvaltio, on hakijan kannalta 38 artiklan mukainen turvallinen kolmas maa; tai
 - v) hakija on johtanut viranomaisia harhaan esittämällä vääriä asiakirjoja; tai
 - vi) hakija on vilpillisessä tarkoituksessa tuhonnut tai kadottanut henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa selvittämisessä.
- Jäsenvaltiot voivat soveltaa v ja vi alakohtaa ainoastaan yksittäistapauksissa, joissa on vakavia syitä katsoa, että hakija pyrkii salaamaan merkittäviä seikkoja, jotka todennäköisesti johtaisivat kielteiseen päätökseen, ja sillä edellytyksellä, että hakijalle on annettu täysi mahdollisuus, myös neuvottelemalla edustajansa kanssa ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten erityiset menettelylliset tarpeet huomioon ottaen, esittää hyväksyttäviä syitä v ja vi alakohdassa tarkoitettulle toiminnalle;
- c) katsoa hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, jos maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan hakijan kannalta 38 artiklan mukaiseksi turvalliseksi kolmanneksi maaksi edellyttäen, että tämä on alaikäisen edun mukaista;
- d) soveltaa 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, kun alaikäisen edustajalla on kansallisen lainsäädännön mukainen oikeudellinen pätevyys.

Sovellettaessa 46 artiklan 6 kohtaa ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin jäsenvaltioiden on annettava kaikissa tapauksissa vähintään 46 artiklan 7 kohdassa säädetty takeet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 41 artiklan soveltamista.

26 artikla

Säilöönotto

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän on hakija. Säilöönoton perusteiden ja olosuhteiden sekä säilöönotetuille hakijoille tarjolla olevien takeiden on oltava direktiivin 2013/33/EU mukaisia.

2. Jos hakija otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nopea laillisuuden tutkiminen on mahdollista direktiivin 2013/33/EU mukaisesti.

27 artikla

Hakemuksen peruuttamiseen liittyvä menettely

1. Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta peruuttaa hakemus, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijan nimenomaisesti peruuttamassa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai hakemuksen hylkäämisestä.

2. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että määrittävä viranomainen voi päättää keskeyttää hakemuksen tutkinnan ratkaisematta sitä. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen lisää hakijan asiakirjakansioon tätä koskevan ilmoituksen.

28 artikla

Turvapaikkahakemuksen implisiittiseen peruuttamiseen tai siitä luopumiseen liittyvä menettely

1. Kun on perusteltu syy katsoa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut hakemuksensa tai luopunut siitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai, jos määrittävä viranomainen pitää hakemusta perusteettomana tutkittuaan asianmukaisesti sen sisällön direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan mukaisesti, hakemuksen hylkäämisestä.

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tai luopunut siitä erityisesti silloin, kun voidaan todeta, että:

- a) hakija ei ole vastannut pyyntöihin toimittaa direktiivin 2011/95/EU 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksensa kannalta olennaisia tietoja tai ei ole saapunut tämän direktiivin 14–17 artiklassa säädettyyn henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hakija osoittaa kohtuullisen ajan kuluessa, että hän ei voinut vastata pyyntöihin tai saapua puhutteluun hänestä riippumattomista syistä;

- b) hakija pakoilee tai on lähtenyt ilman lupaa asuin- tai säilöön-ottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa, tai hän ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan, paitsi jos hakija osoittaa tämän johtuneen hänestä riippumattomista syistä.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa määräaikoja tai ohjeita näiden sääntösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoittautuu toimivaltaiselle viranomaiselle uudelleen sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen, tai oikeus tehdä uusi hakemus, johon ei sovelleta 40 ja 41 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat säätää vähintään yhdeksän kuukauden pituisesta määräajasta, jonka päätyttyä hakijan tapausta ei voida enää ottaa uudelleen tutkittavaksi tai jonka päätyttyä uusi hakemus voidaan katsoa myöhemmäksi hakemukseksi, johon sovelletaan 40 ja 41 artiklassa säädettyä menettelyä. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakijan tapaus voidaan ottaa uudelleen tutkittavaksi vain yhden kerran.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista henkilöä ei poisteta maasta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty.

3. Tätä artiklaa sovelletaan, jollei asetuksesta (EU) N:o 604/2013 muuta johdu.

29 artikla

YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun asema

1. Jäsenvaltiot antavat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle:
- a) mahdollisuuden käydä hakijoiden luona, myös säilöön otettujen, rajalla olevien ja kauttakulkualueella pidettävien hakijoiden luona;
- b) oikeuden saada tietoja yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista, menettelyn etenemisestä ja tehdyistä päätöksistä edellyttäen, että hakija on antanut tähän suostumuksensa;
- c) mahdollisuuden esittää näkemyksensä yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista toimivaltaisille viranomaisille missä tahansa menettelyn vaiheessa Geneven yleis-sopimuksen 35 artiklassa tarkoitettujen valvontavelvollisuuksiensa mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös järjestöön, joka työskentelee jäsenvaltion alueella YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun puolesta kyseisen jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

30 artikla

Tiedonkeruu yksittäisistä tapauksista

Yksittäisten tapausten tutkimiseksi jäsenvaltiot eivät saa:

- a) paljastaa sellaiselle osapuolelle tai sellaisille osapuolille, jonka tai joiden epäillään vainoavan hakijaa tai aiheuttavan hänelle vakavaa haittaa, yksittäiseen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen liittyviä tietoja tai sitä, että hakemus on tehty;
- b) hankkia tietoja sellaiselta osapuolelta tai sellaisilta osapuolilta, jonka tai joiden epäillään vainoavan hakijaa tai aiheuttavan hänelle vakavaa haittaa, sellaisella tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen hakija on tehnyt hakemuksen, ja joka vaarantaisi hakijan tai hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillisen koskemattomuuden tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapauden ja turvallisuuden.

III LUKU

ENSIMMÄISEEN PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

I JAKSO

31 artikla

Tutkimamenettely

1. Jäsenvaltiot käsittelevät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisessa tutkimamenettelyssä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkimamenettely saadaan päätökseen mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkimamenettely saadaan päätökseen kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

Kun hakemukseen sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 604/2013 säädettyä menettelyä, kuuden kuukauden määräaika alkaa sillä hetkellä, kun sen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään kyseisen asetuksen mukaisesti, hakija on kyseisen jäsenvaltion alueella ja toimivaltainen viranomainen on ottanut hänet vastuulleen.

Jäsenvaltiot voivat jatkaa tässä kohdassa säädettyä kuuden kuukauden määräaika enintään yhdeksällä kuukaudella, jos

- a) asiaan liittyy monimutkaisia tosiseikkoihin ja/tai oikeudellisiin seikkoihin liittyviä kysymyksiä;

b) suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä hakee kansainvälistä suojelua samanaikaisesti, minkä vuoksi menettelyä on käytännössä erittäin vaikea saada päätökseen kuuden kuukauden määräajassa;

c) viivästys johtuu selvästi siitä, ettei hakija ole täyttänyt 13 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan.

Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poikkeuksellisesti ylittää tässä kohdassa säädetty määräajat enintään kolmella kuukaudella, kun se on tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan varmistamiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat lykätä tutkintamenettelyn päättämistä, jos määrittävän viranomaisen ei kohtuudella voida olettaa tekevän päätöstään 3 kohdassa säädettyissä määräajoissa sen vuoksi, että alkuperämaassa vallitsee epävarma tilanne, jonka oletetaan olevan tilapäinen, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2011/95/EU 13 ja 18 artiklan soveltamista. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on

a) tarkasteltava kyseisen alkuperämaan tilannetta uudelleen vähintään kuuden kuukauden välein;

b) ilmoitettava asianomaisille hakijoille lykkäyksen syyt kohtuullisessa ajassa;

c) ilmoitettava komissiolle kohtuullisessa ajassa menettelyjen lykkäämisestä kyseisen alkuperämaan osalta.

5. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa saatettava tutkintamenettely päätökseen 21 kuukauden enimmäismääräajan kuluessa hakemuksen jättämisestä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun päätöstä ei voida tehdä kuuden kuukauden kuluessa, asianomaiselle hakijalle:

a) tiedotetaan käsittelyn viivästyisestä; ja

b) annetaan pyynnöstä tietoja viivästymisen syistä ja ajankohdasta, jona hänen hakemustaan koskeva päätös on odotettavissa.

7. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti erityisesti silloin,

a) kun on todennäköistä, että hakemus on perusteltu;

b) kun hakija on direktiivin 2013/33/EU 22 artiklassa tarkoitettussa haavoittuvassa asemassa tai tarvitsee erityisiä menettelyllisiä takeita, etenkin kun on kyse ilman huoltajaa olevista alaikäisistä.

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaista tutkintamenettelyä nopeutetaan ja/tai että se suoritetaan rajalla tai kauttakulkualueella 43 artiklan mukaisesti, jos:

a) hakija on hakemusta tehdessään ja asiaa esittäessään tuonut esiin vain seikkoja, joilla ei ole lainkaan merkitystä sen selvittämiseksi, voidaanko häntä pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai

b) hakija tulee tässä direktiivissä tarkoitettua turvallisesta alkuperämaasta; tai

c) hakija on johtanut viranomaisia harhaan esittämällä vääriä tietoja tai asiakirjoja tai jättämällä tahallaan ilmoittamatta olennaisia tietoja tai esittämättä henkilöllisyyttään ja/tai kansalaisuuttaan koskevia asiakirjoja, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa päätökseen kielteisesti; tai

d) hakijan voidaan olettaa vilpillisessä tarkoituksessa tuhonneen tai kadottaneen henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa selvittämisessä; tai

e) hakija on esittänyt selvästi epäjohtonmukaisia ja ristiriitaisia, selvästi vääriä tai ilmeisen epätodennäköisiä tietoja, jotka ovat ristiriidassa riittävällä tavalla varmennettujen alkuperämaata koskevien tietojen kanssa, tehden näin väitteensä selvästi epäuskottavaksi sen suhteen, voidaanko häntä pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai

f) hakija on esittänyt myöhemmän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jolta ei 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti puutu tutkittavaksi ottamisen edellytykset; tai

g) hakija tekee hakemuksen vain viivyttääkseen jo tehdyn tai välittömästi odotettavissa olevan päätöksen täytäntöönpanoa tai estääkseen sen, mikä merkitsisi hänen poistamistaan maasta; tai

h) hakija on tullut jäsenvaltion alueelle tai jatkanut siellä oleskeluaan laittomasti ja ilman hyvää syytä joko ei ole ilmoittautunut viranomaisille tai ei ole tehnyt kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta mahdollisimman pian maahantuloonsa liittyvät olosuhteet huomioon ottaen; tai

- i) hakija kieltäytyy noudattamasta velvoitetta suostua sormenjälkien ottamiseen Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsitteystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 603/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti; tai
- j) hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on poistettu maasta pakkokeinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevista vakavista syistä.

9. Jäsenvaltioiden on asetettava 8 kohdan mukaisissa ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä päätöksen tekemiselle määräajat. Määräaika-ajot on oltava kohtuulliset.

Jäsenvaltiot voivat ylittää kyseiset määräajat, jos se on tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3–5 kohdan soveltamista.

32 artikla

Perusteettomat hakemukset

1. Jäsenvaltiot voivat katsoa hakemuksen perusteettomaksi vain, jos määrittävä viranomainen on todennut, että hakijalla ei ole edellytyksiä kansainvälisen suojelun saamiseksi direktiivin 2011/95/EU nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 27 artiklan soveltamista.

2. Perusteettomia hakemuksia koskevissa tapauksissa, joihin pätee jokin 31 artiklan 8 kohdassa mainituista olosuhteista, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön nojalla katsoa hakemuksen ilmeisen perusteettomaksi.

II JAKSO

33 artikla

Hakemukset, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset

1. Niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei asetuksen (EU) No 604/2013 mukaisesti tutkita, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

- a) toinen jäsenvaltio on myöntänyt kansainvälistä suojelua;
- b) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 35 artiklan mukaisesti hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi;
- c) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 38 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi;
- d) hakemus on myöhempi hakemus, johon liittyen ei ole ilmennyt tai johon liittyen hakija ei ole esittänyt uusia tosiseikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai
- e) hakijasta riippuvainen henkilö jättää hakemuksen sen jälkeen, kun hän on 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksynyt sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan jätettyä hakemusta, eikä hakijasta riippuvaisen henkilön tilanteeseen liity mitään seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.

34 artikla

Tutkittavaksi ottamista koskevaan puhutteluun sovellettavat erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on annettava hakijoiden esittää näkemyksensä 33 artiklassa tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta heidän henkilökohtaiseen tilanteeseensa ennen kuin määrittävä viranomainen tekee päätöksen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisesta. Tätä varten jäsenvaltioiden on suoritettava henkilökohtainen puhuttelu hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi. Jäsenvaltiot saavat poiketa tästä ainoastaan 42 artiklan mukaisesti silloin, kun kyse on myöhemmästä hakemuksesta.

Tämä kohta ei rajoita tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja asetuksen (EU) No 604/2013 5 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että muiden viranomaisten kuin määrittävän viranomaisen henkilöstö suorittaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevan henkilökohtaisen puhuttelun. Näissä tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen henkilöstö saa etukäteen tarvittavan peruskoulutuksen erityisesti kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön, unionin turvapaikkasäädösten ja kuulemistekniikoiden osalta.

III JAKSO

35 artikla

Ensimmäisen turvapaikkamaan käsite

Tietty valtio voidaan katsoa tietyn hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi, jos:

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

- a) hänet on tunnustettu tässä valtiossa pakolaiseksi ja tämän suojelun perusteet ovat hänen osaltaan edelleen voimassa; tai
- b) hän kuuluu tässä valtiossa muuten riittävän suojelun piiriin, palauttamiskiellon periaate mukaan luettuna

edellyttäen, että hänet otetaan takaisin tähän valtioon.

Soveltaessaan ensimmäisen turvapaikkamaan käsitettä hakijan henkilökohtaiseen tilanteeseen jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon 38 artiklan 1 kohdan. Hakijalla on oltava mahdollisuus riitauttaa ensimmäisen turvapaikkamaan käsitteen soveltaminen hänen henkilökohtaiseen tilanteeseensa.

36 artikla

Turvallisen alkuperämaan käsite

1. Kolmas maa, joka on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin mukaisesti, voidaan hakemuksen yksilöllisen tutkinnan jälkeen katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi tietyille hakijalle ainoastaan, jos:

- a) hakija on tämän maan kansalainen; tai
- b) hakija on kansalaisuudeton henkilö ja tämä maa on hakijan aiempi asuinmaa

ja jos hakija ei ole esittänyt mitään vakavia perusteita sille, että tätä maata ei voitaisi katsoa hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan turvalliseksi alkuperämaaksi, minkä johdosta häntä voitaisiin pitää direktiivin 2011/95/EU mukaisesti kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista.

37 artikla

Kolmansien maiden kansallinen määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa lainsäädäntöä, jonka mukaan jäsenvaltio voi liitteen I mukaisesti määrittää turvalliset alkuperämaat kansallisesti kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaa varten.

2. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tämän artiklan mukaisesti turvalliseksi alkuperämaaksi määritettyjen kolmansien maiden tilannetta säännöllisesti uudelleen.

3. Tämän artiklan mukaisen arvioinnin siitä, onko maa turvallinen alkuperämaa, on perustuttava useisiin tietolähteisiin ja erityisesti muilta jäsenvaltioilta, EASolta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta sekä muilta alan keskeisiltä kansainvälisiltä järjestöiltä saatuihin tietoihin.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi maat, jotka ne määrittävät turvalliseksi alkuperämaiksi tämän artiklan mukaisesti.

38 artikla

Turvallisen kolmannen maan käsite

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa turvallisen kolmannen maan käsitettä vain, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kansainvälistä suojelua hakevaa kohdellaan asianomaisessa kolmannessa maassa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi;
- b) direktiivissä 2011/95/EU määritellyn vakavan haitan vaaraa ei ole;
- c) noudatetaan Geneven yleissopimuksen mukaista palauttamiskiellon periaatetta;
- d) noudatetaan kieltoa poistaa hakija maasta, jos tällä rikottaisiin kansainvälisen oikeuden mukaista oikeutta suojeluun kidutukselta tai julmalta, epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta; ja
- e) on olemassa mahdollisuus hakea pakolaisasemaa ja saada pakolaiseksi tunnustettuna Geneven yleissopimuksen mukaista suojelua.

2. Turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisessa on noudatettava kansallisessa oikeudessa vahvistettuja sääntöjä, joihin kuuluvat:

- a) säännöt, joiden mukaan hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava yhteys, jonka perusteella hakijan olisi kohtuullista matkustaa tähän maahan;
- b) säännöt menettelyistä, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn hakijaan. Näihin menettelyihin on kuuluttava asianomaisen maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi yksittäisen hakijan kannalta ja/tai maiden määrittäminen kansallisella tasolla yleensä turvalliseksi;
- c) kansainvälisen oikeuden mukaiset säännöt, joiden nojalla voidaan yksilöllisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa turvallinen tietyn hakijan kannalta ja joiden nojalla hakija voi vähintään kiistää turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen sillä perusteella, että asianomainen kolmas maa ei ole turvallinen hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan. Hakijalla on myös oltava mahdollisuus riitauttaa alakohtassa tarkoitettu hakijan ja kolmannen maan välinen yhteys.

3. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen jäsenvaltioiden on:

- a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja
- b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

4. Jos kolmas maa ei salli kyseisen hakijan saapua alueelleen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee menettelyyn II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan säännösten mukaisesti.

39 artikla

Eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsite

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ja hakijan turvallisuutta hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan ei tutkita tai ei tutkita kokonaan II luvun mukaisesti, jos toimivaltainen viranomainen on tosiseikkojen perusteella todennut, että hakija pyrkii laittomasti tulemaan tai on laittomasti tullut kyseisen jäsenvaltion alueelle 2 kohdassa tarkoitettua turvallisesta kolmannesta maasta.

2. Kolmatta maata voidaan pitää turvallisena kolmantena maana 1 kohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos:

- a) se on ratifioinut Geneven yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä ilman maantieteellisiä rajoituksia;
- b) se noudattaa lakisäateistä turvapaikkamenettelyä; ja
- c) se on ratifioinut ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä, tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina.

3. Hakijalla on oltava mahdollisuus riitauttaa eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltaminen sillä perusteella, että kyseinen kolmas maa ei ole hänen henkilökohtaisen tilanteensa kannalta turvallinen.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä 1 kohdan säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista menettelyistä ja näiden säännösten perusteella tehtyjen päätösten seurauksista palauttamiskiellon periaatteen mukaisesti sekä tämän artiklan soveltamista koskevista poikkeuksista humanitaarisista tai poliittisista syistä tai kansainvälisestä julkisoikeudesta johtuvista syistä.

5. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen asianomaisten jäsenvaltioiden on:

- a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja
- b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

6. Jos turvallinen kolmas maa ei ota takaisin hakijaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee menettelyyn II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan mukaisesti.

IV JAKSO

40 artikla

Myöhempi hakemus

1. Jos jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion on tutkittava nämä lisäselvitykset tai myöhemmän hakemuksen aineisto edellisen hakemuksen tutkinnan tai hakemuksen perusteella annettua päätöstä koskevan uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun yhteydessä edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin ottaa huomioon kaikki lisäselvityksiin tai myöhempään hakemukseen liittyvät tosiseikat ja harkita niitä.

2. Jotta voidaan tehdä päätös 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi, kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko ilmennyt tai onko hakija esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettua alustavan tutkinnan tuloksena todetaan, että sellaisia uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai että hakija on esittänyt sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, hakemuksen tutkintaa on jatkettava II luvun mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää muita perusteita, joiden nojalla myöhemmän hakemuksen tutkintaa on jatkettava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, erityisesti käyttämällä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 46 artiklan nojalla.

5. Jos myöhemmän hakemuksen tutkintaa ei jatketa tämän artiklan nojalla, kyseiseltä hakemukselta on katsottava puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset 33 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

6. Tässä artiklassa tarkoitettua menettelyä voidaan soveltaa myös

- a) sellaisen hakijasta riippuvaisen henkilön osalta, joka jättää hakemuksen hyväksyttyään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti aiemmin sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan jätettyä hakemusta; ja/tai
- b) naimattomaan alaikäiseen, joka jättää hakemuksen sen jälkeen kun hänen puolestaan on jätetty hakemus 7 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa 2 kohdassa tarkoitettussa alustavassa tutkimuksessa selvitetään, onko olemassa hakijasta riippuvaisen henkilön tai naimattoman alaikäisen tilanteeseen liittyviä seikkoja, jotka muodostavat perusteen erilliselle hakemukselle.

7. Jos henkilö, josta tehty siirtopäätös on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti, antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen siirtävässä jäsenvaltiossa, mainitussa asetuksessa määritellyn vastuussa olevan jäsenvaltion on tutkittava kyseiset lisäselvitykset tai myöhemmät hakemukset tämän direktiivin mukaisesti.

41 artikla

Poikkeaminen oikeudesta jäädä alueelle myöhempien hakemusten yhteydessä

1. Jäsenvaltiot voivat poiketa oikeudesta jäädä alueelle, kun henkilö

- a) on jättänyt ensimmäisen myöhemmän hakemuksen, jonka tutkintaa ei 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti jatketa, vain viivyttyäkseen tai estääkseen sellaisen päätöksen täytäntöönpanoa, joka merkitsisi hänen poistamistaan välittömästi kyseisestä jäsenvaltiosta; tai
- b) tekee toisen myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa sen jälkeen kun lainvoimainen päätös, jonka mukaan ensimmäiseltä myöhemmältä hakemukselta puuttuvat 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittavaksi ottamisen edellytykset, tai lainvoimainen päätös kyseisen hakemuksen hylkäämisestä perusteettomana on tehty.

Jäsenvaltiot voivat tehdä tämän poikkeuksen ainoastaan silloin, kun määrittävä viranomais katsoo, että palauttamispäätös ei johda suoraan tai epäsuoraan palauttamiseen, joka rikkoisi kansainväliseen ja unionin oikeuteen perustuvia kyseisen jäsenvaltion velvoitteita.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat myös

- a) poiketa nopeutetuissa menettelyissä tavanomaisesti sovellettavista määräajoista kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kun tutkintamenettely on nopeutettu 31 artiklan 8 kohdan g alakohdan mukaisesti;
- b) poiketa 33 ja 34 artiklassa säädettyissä hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskeissa menettelyissä tavanomaisesti sovellettavista määräajoista kansallisen lainsäädännön mukaisesti; ja/tai
- c) poiketa 46 artiklan 8 kohdasta.

42 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoille, joiden hakemusta tutkitaan alustavasti 40 artiklan mukaisesti, myönnetään 12 artiklan 1 kohdassa säädetyt takeet.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään 40 artiklan mukaista alustavaa tutkintaa koskevista säännöistä. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

- a) velvoittaa hakija osoittamaan tosiseikat ja esittämään todisteet, jotka muodostavat perusteen uudelle menettelylle;
- b) sallia alustavan tutkimuksen suorittaminen pelkästään kirjallisen aineiston perusteella ilman henkilökohtaista puhuttelua 40 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta.

Nämä säännöt eivät saa estää hakijan pääsyä uuteen menettelyyn eivätkä johtaa tällaisen pääsyn peruuntumiseen tai rajoittaa sitä vakavasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle ilmoitetaan asianmukaisella tavalla alustavan tutkimuksen tuloksesta ja jos hakemuksen tutkintaa ei jatketa, päätöksen perusteluista ja mahdollisuuksista hakea siihen muutosta tai sen uudelleentarkastelua.

V JAKSO

43 artikla

Rajamenettelyt

1. Jäsenvaltiot voivat säätää II luvussa esitettyjen peruseräiden ja takeiden mukaisesti menettelyistä, joita noudattaen jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueilla voidaan ratkaista

- a) kyseisissä paikoissa tehtyjen hakemusten ottaminen tutkittavaksi 33 artiklan nojalla; ja/tai

b) hakemuksen sisältö 31 artiklan 8 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä päätökset tehdään kohtuullisessa ajassa. Jos päätöstä ei ole tehty neljän viikon kuluessa, hakijan on annettava tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle, jotta hänen hakemuksensa voidaan käsitellä tämän direktiivin muiden säännösten mukaisesti.

3. Jos maahan saapuu suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, jotka jättävät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset rajalla tai kauttakulkualueella, minkä vuoksi 1 kohdan säännöksiä on mahdotonta soveltaa käytännössä kyseisissä paikoissa, näitä menettelyjä voidaan soveltaa myös silloin ja niin kauan kuin nämä kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt majoitetaan tavanomaiseen tapaan rajan tai kauttakulkualueen läheisyydessä sijaitseviin tiloihin.

IV LUKU

MENETTELYT KANSAINVÄLISEN SUOJELUN POISTAMISEKSI

44 artikla

Kansainvälisen suojelun poistaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkinta kansainvälisen suojelun poistamiseksi tietyltä henkilöltä voidaan aloittaa, kun ilmenee uusia seikkoja tai perusteita, joiden nojalla hänen kansainvälisen suojelunsa oikeellisuutta on syytä harkita uudelleen.

45 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimivaltainen viranomainen harkitsee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön kansainvälisen suojelun poistamista direktiivin 2011/95/EU 14 tai 19 artiklan mukaisesti, asianomaisella henkilöllä on seuraavat takeet:

- a) hänelle ilmoitetaan kirjallisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen harkitsee uudelleen hänen edellytyksiään tulla määritellyksi kansainvälistä suojelua saavaksi henkilöksi, sekä syyt tähän uudelleenharkintaan; ja
- b) hänelle annetaan mahdollisuus esittää 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 14–17 artiklan mukaisessa henkilökohtaisessa puhuttelussa tai kirjallisessa lausunnossa perusteet siihen, miksi hänen kansainvälistä suojeluaan ei olisi syytä poistaa.

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa säädetyt menettelyt yhteydessä:

- a) toimivaltainen viranomainen voi hankkia eri lähteistä, kuten tarvittaessa EASOLta ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta,

täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja yleisestä tilanteesta asianomaisten henkilöiden alkuperämaissa; ja

- b) kerätessä tietoja yksittäisestä tapauksesta kansainvälisen suojelun uudelleenharkintaa varten niitä ei hankita vainoavalt osapuolelta tai vainoavilta osapuolilta tai vakavan haitan aiheuttajalta tai aiheuttajilta tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen henkilö on kansainvälistä suojelua saava henkilö, jonka asemaa harkitaan uudelleen, eikä myöskään tavalla, jolla vaarannettaisiin asianomaisten henkilöiden tai hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillinen koskemattomuus tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapaus ja turvallisuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen päätös poistaa tietyn henkilön kansainvälinen suojelu annetaan kirjallisena. Päätöksessä on ilmoitettava sen perusteina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, ja tieto siitä, miten päätökseen voi hakea muutosta, on annettava kirjallisesti.

4. Heti kun toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen poistaa kansainvälinen suojelu, myös 20 ja 22 artiklaa sekä 23 artiklan 1 kohtaa ja 29 artiklaa voidaan soveltaa.

5. Tämän artiklan 1–4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää, että kansainvälinen suojelu lakkaa lain nojalla olemasta voimassa, jos kansainvälistä suojelua saava henkilö on yksiselitteisesti luopunut hänen tunnustamisestaan kansainvälistä suojelua saavaksi henkilöksi. Jäsenvaltio voi lisäksi säätää, että kansainvälinen suojelu lakkaa lain nojalla olemasta voimassa, kun kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä on tullut kyseisen jäsenvaltion kansalainen.

V LUKU

MUUTOKSENHAKUMENETTELYT

46 artikla

Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi:

- a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:

- i) päätös hakemuksen katsomisesta perusteettomaksi pakolaisaseman ja/tai toissijaisen suojeluaseman suhteen;

- ii) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan perusteella;

- iii) jäsenvaltion rajalla tai sen kauttakulkualueilla 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehty päätös;

iv) päätös jättää tutkinta suorittamatta 39 artiklan nojalla;

b) kieltävään päätökseen hakemuksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty 27 ja 28 artiklan nojalla;

c) päätökseen kansainvälisen suojelun poistamisesta 45 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöillä, jotka määrittävä viranomainen on tunnustanut henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, on 1 kohdan nojalla oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin muutoksen hakemiseksi päätökseen, jonka mukaan hakemus on perusteeton pakolaisaseman osalta.

Jos jäsenvaltion myöntämä toissijainen suojeluasema tarjoaa samat oikeudet ja edut kuin pakolaisasema unionin ja kansallisen lainsäädännön nojalla, kyseinen jäsenvaltio voi katsoa, että päätökseen, jonka mukaan hakemus on perusteeton pakolaisaseman osalta, ei voi hakea muutosta, koska hakijan edun kannalta ei ole tarpeellista jatkaa menettelyä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan c alakohdan soveltamista.

3. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen *ex nunc* -tutkimisen kaikilta osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, ainakin muutoksenhakumenettelyissä ensimmäisessä oikeusasteessa.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä kohtuullisista määräajoista ja muista tarpeellisista säännöistä, joita hakijan on noudatettava käyttäessään oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan nojalla. Määräajat eivät saa tehdä tämän oikeuden käyttöä mahdottomaksi tai liian vaikeaksi.

Jäsenvaltiot voivat säätää myös 43 artiklan nojalla tehtyjen päätösten uudelleentarkastelusta viran puolesta.

5. Jäsenvaltion on sallittava hakijoiden jäädä alueelleen siihen asti, kun määräaika, jonka kuluessa näiden on käytettävä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, on päättynyt, ja silloin, kun tällaista oikeutta on käytetty määräajassa, odottamaan muutoksenhaun tulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

6. Kun kyseessä on

a) päätös katsoa hakemus ilmeisen perusteettomaksi 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai perusteettomaksi 31 artiklan 8 kohdan mukaisen tutkinnan perusteella, paitsi jos nämä päätök-

set perustuvat 31 artiklan 8 kohdan h alakohdassa tarkoitettuihin olosuhteisiin;

b) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan a, b tai d alakohdan perusteella;

c) päätös kieltäytyä hakijan tapauksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty 28 artiklan mukaisesti; tai

d) päätös olla tutkimatta hakemusta tai olla tutkimatta hakemusta kokonaisuudessaan 39 artiklan mukaisesti,

tuomioistuimella on oltava valtuudet ratkaista joko hakijan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle, jos päätöksen seurauksena hakijan oikeus jäädä jäsenvaltioon lakkaa ja kun kansallisessa lainsäädännössä ei ole tällaisissa tapauksissa säädetty oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta.

7. Edellä olevaa 6 kohtaa sovelletaan 43 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin ainoastaan sillä edellytyksellä, että

a) hakijalla on käytössään tarvittavat tulkkauspalvelut ja oikeusapu ja vähintään viikko aikaa valmistella pyyntönsä ja esittää tuomioistuimelle perustelut, jotka puoltavat sitä, että hänelle myönnetään oikeus jäädä alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta; ja

b) edellä 6 kohdassa tarkoitettua pyynnön tutkinnan puitteissa tuomioistuin tutkii määrittävän viranomaisen kielteisen päätöksen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta.

Jos a ja b alakohdassa tarkoitettua edellytyksiä eivät täyty, sovelletaan 5 kohtaa.

8. Jäsenvaltioiden on sallittava hakijan jäädä alueelleen odottamaan tulosta 6 ja 7 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jossa ratkaistaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle.

9. Edellä olevaa 5, 6 ja 7 kohtaa sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 604/2013 26 artiklan soveltamista.

10. Jäsenvaltiot voivat säätää määräajasta, jonka kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua tuomioistuimen on tutkittava määrittävän viranomaisen päätös.

11. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä säätää myös edellytyksistä, joiden perusteella voidaan olettaa, että hakija on peruuttanut 1 kohdan mukaiset oikeussuojakeinonsa implisiittisesti tai luopunut niistä, sekä tällöin noudatettavista menettelysäännöistä.

VI LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

47 artikla

Viranomaisten valitusmahdollisuus

Tämä direktiivi ei vaikuta viranomaisten mahdollisuuteen valittaa hallinnollisista ja/tai oikeudellisista päätöksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

48 artikla

Salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä täytäntöön panevia viranomaisia koskee heidän työssään saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

49 artikla

Yhteistyö

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteysviranomainen ja ilmoitettava tämän osoite komissiolle. Komissio toimittaa kyseiset tiedot muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat toimia suoraan yhteistyössä ja vaihtaa tietoja keskenään.

Kun jäsenvaltiot turvautuvat 6 artiklan 5 kohdassa, 14 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 31 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, niiden on ilmoitettava komissiolle heti, kun näiden poikkeustoimenpiteiden soveltamisen syyt ovat lakanneet olemasta, ja vähintään kerran vuodessa. Näihin tietoihin on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä tiedot niiden hakemusten, joihin sovellettiin poikkeuksia, prosenttiosuudesta kyseisenä ajanjaksona käsiteltyjen hakemusten kokonaismäärästä.

50 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki sen kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot. Kertomuksen esitettyään komissio laatii vähintään viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa.

Ensimmäisessä kertomuksessa komission on myös raportoitava erityisesti 17 artiklan ja henkilökohtaisen puhuttelun raportoinnissa käytettävien eri välineiden soveltamisesta.

51 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–30 artiklan, 31 artiklan 1, 2 ja 6–9 kohdan, 32–46, 49 ja 50 artiklan sekä liitteen I

noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

52 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltioiden on sovellettava 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 20 päivän heinäkuuta 2015 jälkeen tai aiemmin jätettyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja mainitun päivän jälkeen tai aiemmin aloitettuihin kansainvälisen suojelun poistamista koskeviin menettelyihin. Ennen 20 päivää heinäkuuta 2015 jätettyihin hakemuksiin ja ennen mainittua päivää aloitettuihin pakolaisaseman poistamista koskeviin menettelyihin on sovellettava direktiivin 2005/85/EY nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 20 päivän heinäkuuta 2018 jälkeen tai aiemmin jätettyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin. Ennen mainittua päivää jätettyihin hakemuksiin on sovellettava direktiivin 2005/85/EY mukaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

53 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2005/85/EY tämän direktiivin sitomien jäsenvaltioiden osalta 21 päivästä heinäkuuta 2015, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*54 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevia 47 ja 48 artiklaa sovelletaan 21 päivästä heinäkuuta 2015.

*55 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER

LIITE I

Turvallisten alkuperämaiden määrittäminen 37 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa

Tiettyä maata voidaan pitää turvallisena alkuperämaana, jos oikeudellisen tilanteen, demokraattisen järjestelmän puitteissa tapahtuvan lainsäädännön soveltamisen ja yleisen poliittisen tilanteen perusteella voidaan osoittaa, että maassa ei yleisesti eikä jatkuvasti esiinny vainoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2011/95/EU 9 artiklassa, eikä kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansainvälisen tai kansallisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa.

Tässä arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa se, missä määrin annetaan suojelua vainolta ja huonolta kohtelulta seuraavien seikkojen perusteella:

- a) maan asiaa koskeva lainsäädäntö ja sen soveltamistapa;
 - b) ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa ja/tai kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa ja/tai kidutuksen vastaisessa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa määrättyjen oikeuksien ja vapauksien noudattaminen, erityisesti niiden oikeuksien noudattaminen, joista mainitun eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei voida poiketa;
 - c) Geneven yleissopimuksen mukaisen palauttamiskiellon periaatteen noudattaminen;
 - d) tehokas oikeussuojajärjestelmä niiden henkilöiden suojaamiseksi, joiden kyseisiä oikeuksia ja vapauksia on loukattu.
-

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi

(53 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 2005/85/EY

(EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13).

B OSA

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(51 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
2005/85/EY	Ensimmäinen määräaika: 1. joulukuuta 2007 Toinen määräaika: 1. joulukuuta 2008

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a–c alakohta	2 artiklan a–c alakohta
—	2 artiklan d alakohta
2 artiklan d–f alakohta	2 artiklan e–g alakohta
—	2 artiklan h ja i alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan j alakohta
—	2 artiklan k ja l alakohta
2 artiklan h–k alakohta	2 artiklan m–p alakohta
—	2 artiklan q alakohta
3 artiklan 1 ja 2 kohta	3 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	—
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
4 artiklan 2 kohdan a alakohta	4 artiklan 2 kohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan b–d alakohta	—
4 artiklan 2 kohdan e alakohta	4 artiklan 2 kohdan b alakohta
4 artiklan 2 kohdan f alakohta	—
—	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 4 kohta
—	4 artiklan 5 kohta
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2–4 kohta
6 artiklan 2 ja 3 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
—	7 artiklan 3 kohta
—	7 artiklan 4 kohta
6 artiklan 4 kohta	7 artiklan 5 kohta
6 artiklan 5 kohta	—
—	8 artikla
7 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
—	9 artiklan 3 kohta
8 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
—	10 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	10 artiklan 3 kohdan a–c alakohta
—	10 artiklan 3 kohdan d alakohta
8 artiklan 3 ja 4 kohta	10 artiklan 4 ja 5 kohta
9 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	12 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
—	12 artiklan 1 kohdan d alakohta
10 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta	12 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta
10 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
11 artikla	13 artikla
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
—	14 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
12 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
12 artiklan 2 kohdan a alakohta	14 artiklan 2 kohdan a alakohta
12 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
12 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan b alakohta
12 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 4–6 kohta	14 artiklan 3–5 kohta
13 artiklan 1 ja 2 kohta	15 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artiklan 3 kohdan a alakohta	15 artiklan 3 kohdan a alakohta
—	15 artiklan 3 kohdan b alakohta
13 artiklan 3 kohdan b alakohta	15 artiklan 3 kohdan c alakohta
—	15 artiklan 3 kohdan d alakohta
—	15 artiklan 3 kohdan e alakohta
13 artiklan 4 kohta	15 artiklan 4 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
13 artiklan 5 kohta	—
—	16 artikla
14 artikla	—
—	17 artikla
—	18 artikla
—	19 artikla
15 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	20 artiklan 1 kohta
—	20 artiklan 2–4 kohta
—	21 artiklan 1 kohta
15 artiklan 3 kohdan a alakohta	—
15 artiklan 3 kohdan b ja c alakohta	21 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
15 artiklan 3 kohdan d alakohta	—
15 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
15 artiklan 4–6 kohta	21 artiklan 3–5 kohta
—	22 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
—	23 artiklan 1 kohdan a alakohta
16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	23 artiklan 1 kohdan b alakohta
16 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	23 artiklan 2 kohta
16 artiklan 2 kohdan toinen virke	—
—	23 artiklan 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	23 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
16 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	—
16 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta	23 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta
—	24 artikla
17 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohdan a alakohta	25 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	—
17 artiklan 3 kohta	—
17 artiklan 4 kohta	25 artiklan 3 kohta
—	25 artiklan 4 kohta
17 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
—	25 artiklan 6 kohta
17 artiklan 6 kohta	25 artiklan 7 kohta
18 artikla	26 artikla
19 artikla	27 artikla
20 artiklan 1 ja 2 kohta	28 artiklan 1 ja 2 kohta
—	28 artiklan 3 kohta
21 artikla	29 artikla
22 artikla	30 artikla
23 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	31 artiklan 2 kohta
—	31 artiklan 3 kohta
—	31 artiklan 4 ja 5 kohta
23 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	31 artiklan 6 kohta
23 artiklan 3 kohta	—
—	31 artiklan 7 kohta
23 artiklan 4 kohdan a alakohta	31 artiklan 8 kohdan a alakohta
23 artiklan 4 kohdan b alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan c alakohdan i alakohta	31 artiklan 8 kohdan b alakohta
23 artiklan 4 kohdan c alakohdan ii alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan d alakohta	31 artiklan 8 kohdan c alakohta
23 artiklan 4 kohdan e alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan f alakohta	31 artiklan 8 kohdan d alakohta
23 artiklan 4 kohdan g alakohta	31 artiklan 8 kohdan e alakohta
—	31 artiklan 8 kohdan f alakohta
23 artiklan 4 kohdan h ja i alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan j alakohta	31 artiklan 8 kohdan g alakohta
—	31 artiklan 8 kohdan h ja i alakohta
23 artiklan 4 kohdan k ja l alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan m alakohta	31 artiklan 8 kohdan j alakohta
23 artiklan 4 kohdan n ja o alakohta	—
—	31 artiklan 9 kohta
24 artikla	—
25 artikla	33 artikla
25 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
25 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	33 artiklan 2 kohdan a–c alakohta
25 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta	—
25 artiklan 2 kohdan f ja g alakohta	33 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta
—	34 artikla
26 artikla	35 artikla
27 artiklan 1 kohdan a alakohta	38 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	38 artiklan 1 kohdan b alakohta
27 artiklan 1 kohdan b–d alakohta	38 artiklan 1 kohdan c–e alakohta
27 artiklan 2–5 kohta	38 artiklan 2–5 kohta
28 artikla	32 artikla
29 artikla	—
30 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta
30 artiklan 2–4 kohta	—
—	37 artiklan 2 kohta
30 artiklan 5 ja 6 kohta	37 artiklan 3 ja 4 kohta
31 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta
31 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 3 kohta	36 artiklan 2 kohta
32 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta	—
32 artiklan 3 kohta	40 artiklan 2 kohta
32 artiklan 4 kohta	40 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke
32 artiklan 5 kohta	40 artiklan 3 kohdan toinen virke
32 artiklan 6 kohta	40 artiklan 4 kohta
—	40 artiklan 5 kohta
32 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	40 artiklan 6 kohdan a alakohta
—	40 artiklan 6 kohdan b alakohta
32 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	40 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
—	40 artiklan 7 kohta
—	41 artikla
33 artikla	—
34 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta	42 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta
34 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
34 artiklan 2 kohdan c alakohta	42 artiklan 2 kohdan b alakohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
34 artiklan 3 kohdan a alakohta	42 artiklan 3 kohta
34 artiklan 3 kohdan b alakohta	—
35 artiklan 1 kohta	43 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	43 artiklan 1 kohdan b alakohta
35 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan a–f alakohta	—
35 artiklan 4 kohta	43 artiklan 2 kohta
35 artiklan 5 kohta	43 artiklan 3 kohta
36 artiklan 1 kohta – 2 kohdan c alakohta	39 artiklan 1 kohta – 2 kohdan c alakohta
36 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
36 artiklan 3 kohta	—
—	39 artiklan 3 kohta
36 artiklan 4–6 kohta	39 artiklan 4–6 kohta
—	39 artiklan 7 kohta
36 artiklan 7 kohta	—
37 artikla	44 artikla
38 artikla	45 artikla
—	46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta	46 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta	—
39 artiklan 1 kohdan b alakohta	46 artiklan 1 kohdan b alakohta
39 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	—
39 artiklan 1 kohdan e alakohta	46 artiklan 1 kohdan c alakohta
—	46 artiklan 2 ja 3 kohta
39 artiklan 2 kohta	46 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
—	46 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta
39 artiklan 3 kohta	—
—	46 artiklan 5–9 kohta
39 artiklan 4 kohta	46 artiklan 10 kohta
39 artiklan 5 kohta	—
39 artiklan 6 kohta	41 artiklan 11 kohta
40 artikla	47 artikla
41 artikla	48 artikla
—	49 artikla
42 artikla	50 artikla

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
43 artiklan ensimmäinen alakohta	51 artiklan 1 kohta
—	51 artiklan 2 kohta
43 artiklan toinen ja kolmas alakohta	51 artiklan 3 ja 4 kohta
44 artikla	52 artiklan ensimmäinen alakohta
—	52 artiklan toinen alakohta
—	53 artikla
45 artikla	54 artikla
46 artikla	55 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite I
Liite III	—
—	Liite II
—	Liite III